

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Liber Numeri, Hebraice [...] Id Est, In Deserto,

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

LIBER NUMERI,
HEBRAICE במדבר
ID EST, IN DESERTO,
34 לר CAPUT. I. N

קט ד
סיון
ביות
יהול
מלת
משה

Cap. I.

Deus jubet
filios Israël
numerari à
viginti an-
nis. & su-
pra per Mo-
seh, & A-
haron. &
duodecim
Principes,
qui sint
unus ex
singulis tri-
bubus.
5 Prædicto-
rum Prin-
cipum no-
mina.

א וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד
לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים
2 לאמר: שאו את ראש כל עדת בני ישראל
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר
3 לגגלתם: מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
4 בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן: ואתכם
יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא:
ה ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן
6 אליצור בן שדיאור: לשמעון שלמאל בן צורישי:
7 ליהודה נחשון בן עמינדב: ליששכר נתנאל בן צוער:
8 לזבולן אליאב בן חלן: לבני יוסף לאפרים אל ישמע
9 בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור: לבנימין
10 אבירן בן גרעני: לרן אחיעזר בן עמישי: לאשר
11 פנעאל בן עכרן: לגד אליסף בן דעואל: לנפתלי
12 אחרעבן עינן: אלה קריאי העדה נשיאי משות אבותם
13 ראשי אלפי ישראל הם: ויקח משה ואהרן את האנשים
14 האלה אשר נקבו בשמות: וארז כל העדה הקהילו
15 באחד לחדש השני ויתלדו על משפחתם לבית
16 אבתם במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה
17 לגגלתם: כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם
18 במדבר סיני: ויהיו בני ראובן בכר
19 ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות לגגלתם כל זכר מבין עשרים שנה ומעלה כל
יצא

Prædicta
summa ra-
tionem sub-
ducit Mo-
seh: & re-
fertur nu-
merus vi-
rorum ex

יָצָא צְבָא: פְּקֻדֵיהֶם לַמִּטָּה רְאוּבֵן שֵׁשָׁה וָאַרְבָּעִים 21

una quaque tribu: ad

פ אלף וחמש מאות:

initium sumitur a

לְבִנֵי שִׁמְעוֹן תּוֹלְדֹתֵם לַמִּשְׁפַּחַתֶּם לְבֵית אֲבֹתְכֶם פְּקֻדֵי 22

Reuben, qui fuerunt,

בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת לְגִלְגָּלְתָם כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה

46500.

וּמַעְלָה כָּל יָצָא צְבָא: פְּקֻדֵיהֶם לַמִּטָּה שִׁמְעוֹן תְּשַׁעָּה 23

22 Ex Simhon,

פ וחמשים אלף ושלש מאות:

59300.

לְבִנֵי גָד תּוֹלְדֹתֵם לַמִּשְׁפַּחַתֶּם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר 24

Ex Gad,

שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יָצָא צְבָא:

45650.

פְּקֻדֵיהֶם לַמִּטָּה גָד חֲמִשָּׁה וָאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת כ"ח

פ וחמשים:

לְבִנֵי יְהוּדָה תּוֹלְדֹתֵם לַמִּשְׁפַּחַתֶּם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר 26

Ex Febudab,

שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יָצָא צְבָא:

74600.

פְּקֻדֵיהֶם לַמִּטָּה יְהוּדָה אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ 27

פ מאות:

לְבִנֵי יִשָּׁשְׁכָר תּוֹלְדֹתֵם לַמִּשְׁפַּחַתֶּם לְבֵית אֲבֹתְכֶם 28

Ex Issahar,

בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יָצָא צְבָא:

54400.

פְּקֻדֵיהֶם לַמִּטָּה יִשָּׁשְׁכָר אַרְבָּעָה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע 29

פ מאות:

לְבִנֵי זְבוּלֹן תּוֹלְדֹתֵם לַמִּשְׁפַּחַתֶּם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר 30

Ex Zebulun,

שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יָצָא צְבָא:

57400.

פְּקֻדֵיהֶם לַמִּטָּה זְבוּלֹן שִׁבְעָה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע 31

פ מאות:

לְבִנֵי יוֹסֵף אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתֵם לַמִּשְׁפַּחַתֶּם לְבֵית 32

Ex Ephraim,

אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יָצָא

40500.

צְבָא: פְּקֻדֵיהֶם לַמִּטָּה אֶפְרַיִם אַרְבָּעִים אֶלֶף וְחֲמִשָּׁה 33

פ מאות:

לְבִנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתֵם לַמִּשְׁפַּחַתֶּם לְבֵית אֲבֹתְכֶם 34

Ex Menasseh,

בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יָצָא

32200.

צבא

לח

36

37

38

39

מ

א

א

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

לֹא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה מִנִּשְׁה שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף
וּמֵאוֹת:

Ex Binjanin,
35400.

36 לְבְנֵי בְנִימֵן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא:

37 פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה בְנִימֵן חֲמִשָּׁה וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע
מֵאוֹת:

Ex Dan,
62700.

38 לְבְנֵי דָן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר
שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא:

39 פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה דָן שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וְשִׁבְעַת
מֵאוֹת:

Ex Aser,
41500.

40 לְבְנֵי אֲשֵׁר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא

41 צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה אֲשֵׁר אֶחָד וָאַרְבַּעִים אֶלֶף
וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת:

Ex Naphtali,
53400.

42 בְּנֵי נַפְתָּלִי תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא:

43 פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה נַפְתָּלִי שְׁלֹשָׁה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע
מֵאוֹת:

Summa virorum, qui numerati fuerunt ex omnibus tribubus, numerum 603550 adimplevit.

44 אֱלֹהֵי הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְנֹשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל
45 שְׁנַיִם עָשָׂר אִישׁ אִישׁ אַחֲדָה לְבֵית אֲבֹתָיו הָיוּ: וַיְהִי

46 כָּל־פְּקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעְלָה כָּל־יֵצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל: וַיְהִי כָּל־הַפְּקֻדִים

47 שְׁשֵׁי־מֵאוֹת אֶלֶף וְשָׁלֹשׁ אֶלְפִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת
וְחֲמִשִּׁים: וְהַלְוִיִּם לְמִטָּה אֲבֹתָם לֹא הָיוּ פְּקוּדוֹ

47 Levita ex jussu Dei non fuerunt inter eos numerati.
50 Deus ju-

48 וְדַבַּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: אַךְ אֶת־מִטָּה לְוִי לֹא
49 תִּפְקַד וְאֶת־רֹאשָׁם לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּה

הַפְּקַד אֶת־הַלְוִיִּם עַל־מִשְׁכַּן הָעֵדוּת וְעַל כָּל־כְּלָיו
וְעַל

ועל כל אשר לו המה ישאו את המשכן ואת כל
 51 כליו והם ישרתו וסביב למשכן יחנו ובנסע המשכן
 52 וירדו אתו הלויים ובחנת המשכן יקימו אתו הלויים
 53 והזר הקרב יומת: וחנו בני ישראל איש על מחנהו
 54 ואיש על דגלו לצבאתם: והלויים יחנו סביב למשכן
 העדר ולא יהיה קצף על עדרת בני ישראל ושמר
 הלויים את משמרת משכן העדות: ויעשו בני ישראל
 ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו:

bet Levitas
 constitui su-
 per omne
 taberna-
 culum,
 tum ad il-
 lud erigen-
 dum, tum
 ad deponen-
 dum.

כא וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: איש על
 דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגר סביב
 לאהל מועד יחנו: והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה
 יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב:
 4 וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות:
 והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל
 5 בן צוער: וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף
 6 וארבע מאות: מטה זבולון ונשיא לבני זבולון
 7 אליאב בן חלן: וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף
 8 וארבע מאות: כל הפקדים למחנה יהודה מאת
 9 אלף ושמנים אלף וששת אלפים וארבע מאות
 10 לצבאתם ראשנה יסעו: דגל מחנה
 ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן
 11 שריאור: וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש
 12 מאות: והחונם עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון
 13 שלמיה אל בן צור ישי: וצבאו ופקדיהם תשעה
 14 וחמשים אלף ושלש מאות: ומטה גד ונשיא לבני גד
 אליסף בן רעואל: וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים
 15 אלף ושש מאות וחמשים: כל הפקדים למחנה
 ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות
 וחמשים

Cap. II.
 Deus ordi-
 nem pra-
 scribit, quo-
 modo locan-
 da erant
 castrorum
 stationes
 per quatuor
 vexilla cir-
 cum taber-
 naculum
 divisa. Pri-
 mum ve-
 xillum Fe-
 budah ad
 Orientem:
 & exerci-
 tus ejus,
 186400.
 10 Secun-
 dum vexil-
 lum, Reu-
 ben, ad
 Meridiem;
 & exerci-
 tus ejus,
 151450.

In medio castrorum, tabernaculum. 18 Tertium vexillum, Ephraim ad Occidentem; & exercitus ejus, 108100.

17 וחמשים לצבאתם ושנים יסעו: ונסע אהל מועד מחנה הלויים בתוך המחנות כאשר יחנו 18 כן יסעו איש על ידו לרגליהם: ס דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע 19 בן עמיהוד: וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש כ מאות: ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל 21 בן פרהצור: וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף 22 ומאתים: ומטה בנימין ונשיא לבני בנימין אבירן בן גרעני: וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף וארבע 24 מאות: כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו:

Quartum vexillum, Dan, ad Aquilonem; & exercitus ejus, 157600.

כה ס דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא 26 לבני דן אחיעזר בן עמישרי: וצבאו ופקדיהם שנים 27 וששים אלף ושבע מאות: והחנים עליו מטה אשר 28 ונשיא לבני אשר פנעאל בן עכרן: וצבאו ופקדיהם 29 אחד וארבעים אלף וחמש מאות: ומטה נפתלי ונשיא ל לבני נפתלי אחירע בן עינן: וצבאו ופקדיהם שלשה 31 וחמשים אלף וארבע מאות: כל הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו לרגליהם: פ

Summa quatuor vexillorum, 603550.

32 אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי המחנות לצבאתם שש מאות אלף ושלשת אלפים 33 וחמש מאות וחמשים: והלויים לא התפקדו בתוך בני 34 ישראל כאשר צוה יהוה את משה: ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לרגליהם וכן נסעו איש למשפחתו על בית אבתו: פ

Cap. III. Filii Abaron.

א ג ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר

2 בְּהַר סִינַי: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַגָּדֹל
 3 וְאִבְיָהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר: אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֶהֱרֹן
 4 הַכֹּהֲנִים הַמְשֻׁחִים אֲשֶׁר מִלְּאִידִם לִכְהֵן: וַיִּמַּר גָּדֹל
 וְאִבְיָהוּא לְפָנָי יְהוָה כְּהֹרֵבִים אֲשֶׁר זָרָה לְפָנָי יְהוָה
 בְּמִדְבַר סִינַי וּבָנִים לֹא הָיוּ לָהֶם וַיִּכְהֵן אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר
 עַל־פְּנֵי אֶהֱרֹן אֲבִיהֶם:
 פ

6 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: הִקְרַב אֶת־מִטֵּה לְוִי הַ
 7 וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לְפָנָי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וְשָׂרְתוּ אֹתוֹ: וְשָׁמְרוּ
 אֶת־מִשְׁמֵרֹתָיו וְאֶת־מִשְׁמֵרֹת כָּל־הָעֲדוּת לְפָנָי אֶהֱלֵךְ
 8 מוֹעֵד לְעֵבֶד אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן: וְשָׁמְרוּ אֶת־כָּל־כְּלֵי
 אֶהֱלֵךְ מוֹעֵד וְאֶת־מִשְׁמֵרֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעֵבֶד אֶת־
 9 עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן: וְנָתַתָּה אֶת־הַלְוִיִּם לְאֶהֱרֹן וּלְבָנָיו
 נְתוּנִים נְתוּנִים הֵמָּה לוֹ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאֶת־אֶהֱרֹן
 וְאֶת־בָּנָיו תִּפְקֹד וְשָׁמְרוּ אֶת־כְּהֻנַּתְּם וְהָיוּ הַקְּרֹב
 יוֹמְרֵי:
 פ

*Præcipit
 Deus, ut
 tribus Levi
 donetur A-
 haron, ut
 in ministe-
 rio taber-
 naculi in-
 serviant ei.*

12 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאֲנִי הֵנִיחָה לְקַחְתִּי אֶת־
 13 הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל־בְּכוֹר פֶּטֶר רֶחֶם
 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם: כִּי לִי כָל־בְּכוֹר בְּיוֹם
 הַפְּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי לִי כָל־בְּכוֹר
 בְּיִשְׂרָאֵל מֵאֲדָם עַד־בְּהֵמָה לִי יְהוּ אֲנִי יְהוָה:
 פ

*Deus pri-
 mogenito-
 rum loco,
 Levitas eli-
 git.*

14 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי לֵאמֹר: פִּקֹּד אֶת־
 15 בְּנֵי לְוִי לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ
 16 וְמַעַל תִּפְקְדֵם: וַיִּפְקֹד אֹתָם מֹשֶׁה עַל־פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר
 17 צִוָּה: וַיְהִי וְאֵלֶּה בְּנֵי לְוִי בְּשֵׁמֹתָם גִּרְשׁוֹן וְקַהַת
 18 וּמְרָרִי: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי גִרְשׁוֹן לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבָנָיו
 19 וְשִׁמְעִי: וּבְנֵי קַהַת לְמִשְׁפַּחְתָּם עֶמְרָם וַיִּצְהַר חֲבֵרוֹן
 20 וְעִזִּיאֵל: וּבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחְתָּם מַחֲלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה הֵם כ
 21 מִשְׁפַּחַת הַלְוִי לְבֵית אֲבֹתָם: לְגִרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַלְבָנִי
 וּמִשְׁפַּחַת

*Deus jubet
 numerari
 Levitas, ab
 uno mense,
 & supra,
 in tres par-
 tes divisos;
 juxta tres
 filios Levi,
 Gerson, Ce-
 hath, &
 Merari.*

נקוד
 ואהרן

Numerati Gerson, 7500. Eorum locus, & officium.

22 ומשפחת השמעיה אלה הם משפחת הגרשני: פקדיהם במספר כל זכר מבן חודש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות: משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה: ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן נה לאל: ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח

Numerati Cebath, 8600. Locus eorum, & administratio tabernaculi.

27 סביב ואת מיתריו לכל עבדתו: ופקדת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברוני ומשפחת העזיאל אלה הם משפחת הקהתי: במספר כל זכר מבן חודש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש: משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה: ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל: ומשמרתם הארץ והשלחן והמנורה והמזבח וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו: ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש:

Numerati Merari, 6200. Locus, & officium.

33 למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי: ופקדיהם במספר כל זכר מבן חודש ומעלה ששרת אלפים ומאתים: ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה: ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן ובריהו ועמריו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו: ועמריו החצר סביב ואדניהם ויתרתם ומיתריהם: והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והור הקרב וזמת: כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר

Mosch, & sacerdotum locus.

Summa omnium Levitarum, 22000.

מבן

פקד על אהרן

מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף :

ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכור זכר לבני מ

ישראל מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמתם :

41 ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בכור בני

ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכור בהמת

42 בני ישראל : ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את

43 כל בכור בני ישראל : ויהי כל בכור זכר במספר

שמרת מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים

אלף שלשה ושבעים ומאתים :

44 וידבר יהוה אל משה לאמר : קח את הלויים תחת

כל בכור בני ישראל ואת בהמת הלויים תחת

46 בהמתם והיו ללויים אני יהוה : ואת פדווי השלשה

והשבעים והמאתים העדפים על הלויים מבכור בני

47 ישראל : ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת

48 בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל : ונתתה

49 הכסף לאהרן ולבניו פדווי העדפים בהם : ויקח משה

את כסף הפדוים מאת העדפים על פדווי הלויים :

מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה ושישים נ

51 ושלש מאות ואלף בשקל הקדש : ויתן משה ארנ

כסף הפדוים לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה

יהוה את משה :

2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : נשא את

ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית

3 אבתם : מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה

4 כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד : זאת

עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים : ובא ה

אהרן ובניו בנסע המחננה והורדו את פרכת המסך

וכסו בה את ארון העדת : ונתנו עליו כסוי עור תחש

ופרשו

Fubet Deus omne primogenitum Israël numerari, ab uno mense, & supra: fuerunt-que omnia, 22273.

Pracipit Deus capi Levitas, primogenitorum loco, & redemptione; & solvere quinque siclos unumquemque illorum 273, qui à primogenitis supersunt; atque horum redemptionem sacerdotibus tribui.

Cap. IV. Fubet Deus recenferi Levitarum filios, à triginta annis, usque ad quinquaginta: & incipit à filio Ce-hath; & indicat eis,

18

quid oneris ex tabernaculo uecturi sint, quando castra mouerentur.

5 Quod sacerdotes componant omne ipsorum onus, & operiant illud; & postea ueniant filii Cebath, ut portent illud.

Onus Eleazar sacerdotis.

Deus monet sacerdotes, quid agere debeant, ne familia Cebath porcant.

7 ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו: ועל
שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את
הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת קשות הנסך
8 ולחם התמיד עליו יהיה: ופרשו עליהם בגד תולעת
שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו ארת בדיו:
9 ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת
נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי
שמנה אשר ישרתו לה בהם: ונתנו אתה ואת כל
11 כליה אל מכסה עור תחשו ונתנו על המוט: ועל
מובח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור
12 תחשו ושמו את בדיו: ולקחו את כל כלי השרת
אשר ישרתו בהם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו
13 אותם במכסה עור תחשו ונתנו על המוט: ודשנו את
14 המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן: ונתנו עליו את כל
כליו אשר ישרתו עליו בהם את המחותר את
המזלגת ואת היעיס ואת המזרקת כל כלי המזבח
15 ופרשו עליו כסוי עור תחשו ושמו בדיו: וכלה אהרן
ובניו לכסת את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע
המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו
אל הקדש ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד:
16 ופקדת אלעזרי בן אהרן הכהן שמן המאור וקטרת
הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל
המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו: פ
17 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: אל תכריתו
18 את שבט משפחת הקהת מתוך הלויים: וזאת עשו
להם וחיו ולא ימתו כגשתם את קדש הקדשים אהרן
ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל
כ משאו: ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו:
טו א P וידבר

פ פ פ לה 37

21 וירבר יהוה אל משה לאמר: נשא את ראש בני
 22 גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם: מכן שלשים
 23 שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל-
 24 הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד: זאת
 עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא: ונשא את-כה
 יריעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש
 אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד:
 26 ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר
 על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם
 27 ואת כל-כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה
 להם ועבדו: על פי אהרן ובניו יהיה כל-
 עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם
 28 ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם: זאת
 עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם
 29 ביד איתמר בן אהרן הכהן: ס בני מררי
 למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם: מכן שלשים ל-
 שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדו כל הבא
 31 לצבא לעבד את עבדת אהל מועד: וזאת משמרת
 משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי המשכן
 32 ובריחיו ועמודיו ואדניו: ועמודי החצר סביב וארניהם
 ויתרתם ומיתריהם לכל-כליהם ולכל עבדתם
 33 ובשמרת תפקדו את כלי משמרת משאם: זאת עבדת
 משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד
 34 איתמר בן אהרן הכהן: ויפקד משה ואהרן ונשיאי
 רזעיה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם:
 מכן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל-לה
 הבא

Deus jubet
 numerari
 summam
 filiorum
 Gerfon, &
 eorum onus
 declarat.

De filiis
 Merari, il-
 lorumque
 onere.

Summa fi-
 liorum Ge-
 hath à tri-
 ginta an-
 nis usque
 ad quin-

36 ה
 37 ל
 מ
 38 מ
 39 ב
 ש
 מ
 41 ל
 פ
 42 א
 43 א
 44 ב
 45 מ
 46 פ
 א
 47 ל
 ו
 48 ו
 א
 49 א
 ב
 א
 50 ו
 ו
 51 ו
 52 ו
 53 ו
 54 ו

קד

quaginta.
2750.

36 הכבא לעבד באהל מועד: ויהיו פקדיהם

37 למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים: אלה פקודי

משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד

Viri Gersoni
2630.

38 משה ואהרן על פי יהוה ביד משה: ס ופקודי

39 בני גרשון למשפחותם ולבית אבתם: מבן שלשים

שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הכבא לעבד

מ לעבד באהל מועד: ויהיו פקדיהם למשפחתם

40 לבית אבתם אלפים ושיש מאות ושלשים: אלה

פקודי משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד

41 אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה: ופקודי משפחת

Viri Me-
tari, 3200.

42 בני מררי למשפחתם לבית אבתם: מבן שלשים שנה

ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הכבא לעבד

43 באהל מועד: ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת

מא אלפים ומאתים: אלה פקודי משפחת בני מררי אשר

44 פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה: כל הפקדים

אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלויים

45 למשפחתם ולבית אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה

ועד בן חמשים שנה כל הכבא לעבד עבד עבד

Omnium
summa,
8580.

46 ועבדת משא באהל מועד: ויהיו פקדיהם שמנת

47 אלפים וחמש מאות ושמנים: על פי יהוה פקד אותם

ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו

אשר צוה יהוה את משה:

Cap. V.
Fubet Deus
omnes im-
mundos
e castris
eijci.

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל

וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא

לנפש: מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה

תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן

בתוכם: ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל

מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו

בני

בני ישראל:

פ

6 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל

Statuit
Deus, qui
proximo suo
dammum
fecerit, cul-
pam suam
fateatur,

איש או אישה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל

& illud re-
stituat ei:
quod se
non appa-
reat is qui
dammum
tulit, aut
ejus vindi-
cator, resti-
tutio sacer-
dotis fit,

7 מעל ביהוה הוא שמרת הנפש ההוא: והתודו את

cum ariete
pro expia-
tione.

חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו

8 וחמישתו יספ עליו ונתן לאשר אשם לו: ואם

¹¹ Forma
qua vir de
uxore sua
periculum
faciet, cum
zelaverit
eam, ut
agnoscat,
an illa ad-
ulterium
commiserit,
nec ne.

9 אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב

¹⁵ Minha,
seu oblatio,
quam cum
illa offeret.

10 ליהוה לכהן מלכד איל הכפרים אשר יכפר בו

¹⁷ Aque,
quibus sa-
cerdos pro-
babit eam,
& maledi-
ctio, qua
adjuvabit
illam.

11 עליו: וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר

12 יקריבו לכהן לו יהיה: ואיש את קדשו לו יהיו איש

13 אשר יתן לכהן לו יהיה:

14 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל

15 ואמרת אליהם איש איש כרת שטה אשתו ומעלה

16 בו מעל: ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם

17 מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה

18 והוא לא נתפשה: ועבר עליו רוח קנאה וקנא

19 את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה

20 וקנא את אשתו והיא לא נטמאה: והביא האיש

21 את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה

22 עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן

23 ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת

24 זכרון מזכרת עון: והקריב אתה הכהן והעמדה

25 לפני יהוה: ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש

26 ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן

27 אל המים: והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה

28 ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת

29 הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים

30 המאזניים: והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה

אם

אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה
 תחרת אישך הנקי ממי המארים האלה :
 כ ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך
 את שכבתו מבלערי אישך : והשביע הכהן את
 האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה
 אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את
 ירכך נפלת ואת כטנג צבה : וכאו המים המארים
 האלה במעך לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה
 אמן אמן : וכתב את האלת האלה הכהן בספר
 ומחה אל מי המרים : והשקה את האשה את מי
 המרים המארים ובאו בה המים המארים למרים :
 והלקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את
 המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח : וקמץ
 הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה
 ואחר ישקה את האשה את המים : והשקה את
 המים והיתרו אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו
 בה המים המארים למרים וצכתה בטנה ונפלה
 ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה : ואם לא
 נטמאה האשה וטהרה הוי ונקתה ונזרעה זרע :
 ואת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחרת אישה
 לנטמאה : או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה
 וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה
 לה הכהן את כל התורה הזאת : ונקח האיש מעון
 והאשה ההוא תשא את עונה :

*Effectus
 aquarum
 in hujusmo-
 di muliere ;
 ad claram
 zelotypia
 viri cogni-
 tionem, &
 manifestam
 divina pro-
 videntia
 demonstra-
 tionem.*

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
 ואמרת להם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר
 להזיר ליהוה : מין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא
 ישמה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים
 ויבשים

*Cap. VI.
 Lex ejus,
 qui se Na-
 sirai voto
 constrinxe-
 rit ; & ea
 à quibus
 abstinere ;*

4 ויבשים לא יאכל: כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מנפן
 היין מחרצנים וערזג לא יאכל: כל ימי נזרו תער ה
 לא יעבר על ראשו עד מלאת הימם אשר יזיר ליהוה
 6 קדש יהיה גדל פרע שער ראשו: כל ימי הזירו ליהוה
 על נפשמת לא יבא: לאביו ולאמו ולא אחתו
 7 לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו: כל
 ימי נזרו קדש הוא ליהוה: וכי ימות מת עליו כפתע
 9 פתאום וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום
 השביעי יגלחנו: וביום השמיני יבא שתי תרים או שני
 בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד: ועשה הכהן
 11 אחר לחטאת ואחר ל עלה וכפר עליו מאשר חטא
 על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא: והזיר ליהוה
 12 את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים
 הראשנים יפלו כי טמא נזרו: וזאת תורת הנזיר ביום
 13 מלאת ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד:
 והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחר
 14 לעלה וכבשה אחרת בת שנתה תמימה לחטאת
 ואיל אחר תמים לשלמים: וסל מצות סלת מן
 15 חלת בלולה בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן
 ומנחתם ונספיהם: והקריב הכהן לפני יהוה
 16 ועשה ארת חטאתו ואת עלתו: ואת האיל יעשה
 זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשרה הכהן את
 18 מנחתו ואת נסכו: וגלח הנזיר פתח אהל מועד את
 ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש
 אשר תחת זבח השלמים: ולקח הכהן את הזרע
 19 בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה
 אחר ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו:
 והניף אותם הכהן חנופה לפני יהוה קדש הוא כ
 לכהן

ac immunitate, à quibus cavere debet, donec sua promissionis tempus adimpleat.
 Lex ejus, qui tempore sui Nasiratus contaminaverit se propter aliquem mortuum, qui juxta eum subito emortuus fuerit.
 Lex oblationum, quas Nasiratus tenetur afferre, completo tempore sui Nasiratus, ut ab ejus voto absolvat.

לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר
 ישתה הנזיר יין : זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו
 ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר
 ידר כן יעשה על תורת נזרו : פ

Jubat Deus sacerdotes instrui forma benedictionis, qua populo benedicent.

22 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו
 לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם :
 24 ס ברכך יהוה וישמרך : ס יאר
 26 יהוה פניו אליך ויחנך : ס ישא יהוה
 27 פניו אליך וישם לך שלום : ס ושמו את

Cap. VII. *Enarratur duodecim tribuum Principes, obtulisse sex plaustra, & duodecim boves; ac Moseh ex jussu divino, accepisse illa, & Levitis disse: nec non eorum usus exponitur.*

א שמי על בני ישראל ואני אברכם : ס ויהי
 ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו
 ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל
 כליו וימשחם ויקדש אתם : ויקריבו נשיאי ישראל
 ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים על
 3 הפקדים : ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלות
 צב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשיאים ושור לאחד
 4 ויקריבו אותם לפני המשכן : ויאמר יהוה אל משה
 ה לאמר : קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד
 6 ונתתה אותם אל הלויים איש כפי עבדתו : ויקח משה
 7 את העגלות ואת הבקר ויתן אותם אל הלויים : את
 שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון
 8 כפי עבדתם : ואת ארבע העגלות ואת שמת הבקר
 נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן
 9 הפקן : ולבני קהת לא נתן כי עבדית הקדש עליהם
 10 בכתף ישאו : ויקריבו הנשיאים את חנכת המזבח
 ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאים ארז קרבנם לפני
 11 המזבח : ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא
 אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח :

10 *Tribuum Principes ulterius offerunt aliqua pro dedicatione ara: ac Deus praecipit, ut horum singuli suis diebus offerant.*

ס ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון
 12 בן עמינדב למטה יהודה: וקרבנו קערת כסף אחת
 13 שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן
 למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר
 14 טו אחד בין בקר איל אחד כבש אחד בין שנתו לעלה:
 16 שער עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
 אילים חמשה עתורים חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זה קרבן נחשון בן עמינדב: פ

*Primâ die,
 offert Prin-
 cept Fehu-
 dah, cujus
 oblatio de-
 claratur.*

פ ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר:
 18 הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
 19 משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה:
 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר
 21 כן בקר איל אחד כבש אחד בין שנתו לעלה:
 שער עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר
 22 שנים אילים חמשה עתורים חמשה כבשים בני
 שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער: פ

*Secundâ
 die, Prin-
 cept Isa-
 schar.*

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלון: קרבנו
 24 כה קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 כלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
 26 קטרת: פר אחד בין בקר איל אחד כבש אחד בין
 27 שנתו לעלה: שער עזים אחד לחטאת: ולזבח
 28 השלמים בקר שנים אילים חמשה עתורים חמשה
 כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלון: פ

*Tertiâ die,
 Princeps
 Zebulun.*

ביום

Quarta die. Princeps Reuben.

ל ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שריאור :
 31 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 32 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה
 33 זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד
 34 כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד
 35 לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
 עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
 אליצור בן שריאור : פ

Quinta die. Princeps Simon.

36 ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישרי :
 37 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 38 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה
 39 זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד
 40 כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת :
 41 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאל
 בן צורישרי : פ

Sexta die. Princeps Gad.

42 ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל :
 קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
 44 סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
 45 בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
 כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל :
 פ

Septima die. Princeps Ephraim.

46 ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד :
 קרבנו

קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת: פר אחד בין בקר איל אחד כבש
אחד בין שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלי שמע בין

עמיהוד:

פ

ביום השמיני נשא לבני מנשה גמליאל בין פרה צור
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת: פר אחד בין בקר איל אחד כבש אחד
בין שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בין פרה צור:

Octava die,
Princeps
Menasch.

פ

ביום התשיעי נשא לבני בנימן אבירן בין גרעני
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת: פר אחד בין בקר איל אחד כבש
אחד בין שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבירן בין
גרעני:

Nonā die,
Princeps
Binjamin.

פ

ביום העשירי נשא לבני דן אחיעזר בין עמי שדי
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד

Decima
die, Prin-
ceps Dan.

אחד כֶּסֶף שְׁבַע עֵים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים
 68 סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה: כֶּף אַחֶרֶת עֲשֶׂרָה זָהָב
 69 מִלֵּאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד
 70 עַבְדֵי בְּנֵי שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וְלִזְבַּח
 הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְרִים חֲמִשָּׁה
 כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אַחֲרֵי כֵן
 עֲמִישָׁדִי: פ

Undecima
 die, Prin-
 cepts Afer.

71 בְּיוֹם עֲשֶׂתִי עֲשָׂר יוֹם נְשִׂיא לְבְנֵי אִשָּׁר פְּגַעֵי אֵל בֶּן עֶכְרָן:
 72 קָרְבָּנוֹ קִעֶרֶת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
 אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַע עֵים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים
 74 סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה: כֶּף אַחֶרֶת עֲשֶׂרָה זָהָב מִלֵּאָה
 75 קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן
 76 77 שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וְלִזְבַּח
 הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְרִים חֲמִשָּׁה
 כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן פְּגַעֵי אֵל בֶּן עֶכְרָן:
 פ

Duodeci-
 ma die,
 Princeps
 Naphtali.

78 בְּיוֹם שְׁנַיִם עֲשָׂר יוֹם נְשִׂיא לְבְנֵי נַפְתָּלִי אַחֲרֵי כֵן עֵינָן:
 79 קָרְבָּנוֹ קִעֶרֶת כֶּסֶף אַחֶרֶת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
 מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַע עֵים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
 80 מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה: כֶּף אַחֶרֶת עֲשֶׂרָה
 81 זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֵיל אֶחָד
 82 כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד
 83 לַחֲטָאת: וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
 עֶתְרִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
 אַחֲרֵי כֵן עֵינָן:
 פ

Summa ob-
 lationum
 omnium
 Principum,
 tam argen-
 ti, & auri,

84 זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם חֲמִשָּׁה אֶתוֹ מֵאֵת נְשִׂאֵי
 יִשְׂרָאֵל קִעֶרֶת כֶּסֶף שְׁתַּיִם עֲשֶׂרָה מִזְרָקֵי כֶסֶף שְׁנַיִם
 פֶּה עֲשָׂר כִּפּוֹת זָהָב שְׁתַּיִם עֲשֶׂרָה: שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקִּעֶרֶת
 הָאֶחָת

האחרת כסף ושבעים המזרק האחר כל כסף הכלים
 86 אלפים וארבע מאות בשקל הקדש: כפורת זהב
 שתיים עשרה מלאות קטורת עשרה עשרה הכסף
 87 בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה: כל
 הבקר לעלה שנים עשר פרים אילים שנים עשר
 כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים
 88 שנים עשר לחטאת: וכל בקר זבח השלמים עשרים
 וארבעה פרים אילים ששים עתדים ששים כבשים בני
 שנה ששים זאת חנפת המזבח אחרי המשח אתו:
 89 ובכא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את
 הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארן העדת
 מבין שני הכרבים וידבר אליו:

quam sa-
crificiorum.

פ פ פ לו 36

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן קא
 ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה
 3 ואירו שבעת הנרות: ויעש בן אהרן אל מול פני
 המנורה העלה נרתי כאשר צוה יהוה את משה:
 4 וזה מעשר המנרה מקשה זהב ער ירכה ער פרח
 מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה בן
 עשה את המנרה:

Cap. VIII.
Deus in-
struit Aha-
ron, quomo-
do candelabrum ac-
cendat: ac
de eius ope-
re fit men-
tio.

וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את הלויים מתוך בני ה
 6 ישראל וטהרת אתם: וכה תעשה להם לטהרם הוה
 7 עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו
 8 בגדיהם והטהרו: ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת
 9 בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת:
 10 והקרבת את הלויים לפני אהל מועד והקהלת את
 11 כל עדת בני ישראל: והקרבת את הלויים לפני יהוה
 וסמכו

Levitarum
purificatio,
& electio
ex cuncto
populo, ad
tabernaculi
admini-
strationem:
& sacrifi-
cia, qua ad
sui expia-
tionem erant
allaturi.

11 וּסְמְכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְדֵיהֶם עַל הַלְוִיִּם: וְהִנִּיף אֹהֶרֶן
 אֶת הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ
 12 לְעֹבֵר אֶת עֲבֹדַת יְהוָה: וְהַלְוִיִּם יִסְמְכוּ אֶת יְדֵיהֶם עַל
 רֹאשׁ הַפָּרִים וְעָשָׂה אֶת הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת הָאֶחָד
 13 עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל הַלְוִיִּם: וְהַעֲמַדְתָּ אֶת הַלְוִיִּם
 לִפְנֵי אֹהֶרֶן וּלְפָנָיו בְּנֵיו וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה:
 14 וְהִבְרַלְתָּ אֶת הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם:
 15 וְאַחֲרַי כֵּן יָבֹאוּ הַלְוִיִּם לְעֹבֵר אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְשִׁהַרְרַת
 16 אֹתָם וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה: כִּי נִתְּנִים נִתְּנִים הֵמָּה לִי
 מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת פְּטַרְתָּ כָּל רוֹחַס בְּכוֹר כָּל
 17 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקַחְתִּי אֹתָם לִי: כִּי לִי כָּל בְּכוֹר בְּבָנָי
 18 יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבְבַהֲמָה בְּיוֹם הַכְּתִי כָּל בְּכוֹר בְּאָרֶץ
 מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי אֹתָם לִי: וְאָקַח אֶת הַלְוִיִּם תַּחַת
 19 כָּל בְּכוֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאַתְּנָה אֶת הַלְוִיִּם נִתְּנִים
 לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעֹבֵר אֶת עֲבֹדַת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּלְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
 יְהִי בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נֶגֶף בְּגִשְׁתָּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַקֹּדֶשׁ:
 20 וְעָשָׂה מֹשֶׁה וְאֹהֶרֶן וְכָל עֹדֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְלוִיִּם
 כְּכָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה לְלוִיִּם כִּן עָשׂוּ לָהֶם
 21 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיַּחֲטְאוּ הַלְוִיִּם וַיִּכְבְּסוּ בְּגָדֵיהֶם וַיִּנָּף
 אֹהֶרֶן אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וַיִּכְפֹּר עֲלֵיהֶם אֹהֶרֶן
 22 לְטָהָרָם: וְאַחֲרַי כֵּן יָבֹאוּ הַלְוִיִּם לְעֹבֵר אֶת עֲבֹדַתָּם
 בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי אֹהֶרֶן וּלְפָנָיו בְּנֵיו כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת מֹשֶׁה עַל הַלְוִיִּם כִּן עָשׂוּ לָהֶם: ס

*Quod
 Deus acce-
 perit Levi-
 tas pro re-
 demptione
 primogeni-
 torum,
 quos prius
 sanctifica-
 verat, eof-
 que tradi-
 derit sacer-
 dotibus ad
 tabernacu-
 li admini-
 strationem.*

*Lex; quod
 Levitae à
 vicesimo
 quinto an-
 no, ad ta-
 bernaculi
 ministe-
 rium ingre-*

23 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: זֹאת אֲשֶׁר לְלוִיִּם
 24 מִבְּנֵי חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה יִבֹּא לְצַבֵּא צְבִיבָה
 25 בַּחֲבֵרַת אֹהֶל מוֹעֵד: וּמִבְּנֵי חָמֵשִׁים שָׁנָה יָשׁוּב מִצְבִּיבָה
 26 הַעֲבֹדָה וְלֹא יַעֲבֹד עוֹד: וַיִּשְׂרַת אֶת אֹתוֹ בְּאֹהֶל מוֹעֵד
 לְשֹׁמֵר

לשמר משמרתו עבדה לא יעבד ככה תעשה ללוים
במשמרתם :

liantur; & quinquagesimo anno vacare liceat eis.

Cap. IX. Adventante die, qua Deus servari iussit paschalis arietis ceremoniam, illam iterum per Moysen populo commendat.

6 Cum aliqui propter immunditiam impediunt non possunt celebrare pascham, id est paschalem arietem; accesserunt ad consulendum Moysen, quid agere deberent.

9 Hac occasione Deus legem instituit, quod, qui paschali tempore immundus fuerit, aut in itinere commoretur, illud celebret decima quarta die mensis sequentis.

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית
לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר: ויעשו

בני ישראל את הפסח במעדו: בארבעה עשר יום
בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במעדו ככל

חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו: וידבר משה אל
בני ישראל לעשת הפסח: ויעשו את הפסח בראשון ה

בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני
ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו בני ישראל:

ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו
לעשרת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני

אהרן ביום ההוא: ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו
טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב ארת

קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל: ויאמר אלהם
משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
לאמר איש איש כייחיה טמא לנפש או בדרך

רחקה לכם או לדרתי כסו עשה פסח ליהוה: בחדש
השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על

מצות ומרדים יאכלהו: לא ישאירו ממנו עד בקר
ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו:

והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא יהיה וחדל
לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי
קרבן יהוה לא הקריב במעדו חטאו האיש ההוא:

וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח
וכמשפטו בן יעשר חקרה אחרת יהיה לכם ולגר
ולאזרח הארץ: וביום הקים את

המשכן

11 Quod peregrinus etiam pascham celebrat.

קמץ
בטרא

נקוד
עלה

is Erecto tabernaculo, Deus divinam suam assistentiam patefecit, illud nube interdiu operiens, noctuque igne: ad quorum motus, & quietis exemplar, populus etiam movebatur, & quiescebat.

הַמִּשְׁכָּן כִּסְרוּ הָעֲנָן אֶת־הַמִּשְׁכָּן לְאַהֲלֵי הָעֵדוּת וּבִעֲרֹב
16 יְהִי־הוּא עַל־הַמִּשְׁכָּן כַּמְרֹאֵה־אֵשׁ עַד־בֶּקֶר: כִּן יִהְיֶה
17 תְּמִיד הָעֲנָן יִפְסְנוּ וּמְרֹאֵה־אֵשׁ לַיְלָה: וּלְפִי־הָעֲלוֹת
הָעֲנָן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרָיִךְ כִּן יִסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבִמְקוֹם
18 אֲשֶׁר יִשְׁכֵן שֵׁם הָעֲנָן שֵׁם יַחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל: עַל־פִּי
יְהוָה יִסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְעַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ כָל־יְמֵי אֲשֶׁר
19 יִשְׁכֵן הָעֲנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ: וּבְהֵאָרֶךְ הָעֲנָן עַל־
הַמִּשְׁכָּן יִמְסְרִים וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת
כִּי־הוּא וְלֹא יִסְעוּ: וְיִשְׂאֶשֶׁר יִהְיֶה הָעֲנָן יָמִים מִסְפָּר עַל־
21 הַמִּשְׁכָּן עַל־פִּי־יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי־יְהוָה יִסְעוּ: וְיִשְׂ
אֶשֶׁר יִהְיֶה הָעֲנָן מֵעֲרֹב עַד־בֶּקֶר וְנִעְלָה הָעֲנָן בְּבֶקֶר
22 וְנִסְעוּ אוֹ יוֹמָם וּלְיָלֵה וְנִעְלָה הָעֲנָן וְנִסְעוּ: אוֹ יָמִים אֶרְ
חֹדֶשׁ אוֹ יָמִים בְּהֵאָרֶךְ הָעֲנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֵן עֲלָיו
23 יַחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְעוּ וּבִהְעֲלֹתוֹ יִסְעוּ: עַל־פִּי
יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה שְׁמְרוּ
עַל־פִּי יְהוָה בִּירֵמֶשֶׁה: פ

Cap. X. Deus precipit Moseb, ut duas tabas argenteas conficiat, quibus utendi modum aperit ei, tam ad congregandum populum, quam Principes, seu belli tempore, & in diebus festis.

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: עֲשֵׂה לָךְ שְׁתֵּי חֲצוֹצְרוֹת
בְּסָפֵר מְקֻשָּׁרֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לָךְ לְמִקְרָא הָעֵדוּת
3 וּלְמִסְעָת הַמַּחֲנוֹת: וּתְקַעוּ בָהֶן וְנוֹעְדוּ אֵלַי כָּל־
4 הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְאִם בְּאַחֲרֵי תְקַעוּ
ח וְנוֹעְדוּ אֵלַי הַנְּשִׂאִים רֹאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: וּתְקַעְתֶּם
6 תְּרוּעָה וְנִסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחֲנִים קִדְמָה: וּתְקַעְתֶּם
תְּרוּעָה שְׁנִית וְנִסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחֲנִים תִּימְנָה תְּרוּעָה
7 יִתְקַעוּ לְמַסְעֵיהֶם: וּבְהִקְהִיל אֶת־הַקָּהָל תִּתְקַעוּ וְלֹא
8 תְּרִיעוּ: וּבְנִי־אֹהֶרֶן הַכֹּהֵנִים יִתְקַעוּ בַחֲצוֹצְרוֹת וְהָיוּ לָכֶם
9 לְחֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם: וְכִי־תִבְאוּ מִלַּחְמָה בְּאַרְצְכֶם
עַל־הַצֹּר הַצָּר אֶת־כֶּסֶף הָרַעַתֶם בַּחֲצוֹצְרוֹת וְנִזְכַּרְתֶּם
י לְפָנַי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאִיְבֹכֵיכֶם: וּבְיוֹם
שִׂמְחַתְכֶם

שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשכם ותקעתם
בחצרות על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו
לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם :

פ

11 ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה

12 הענן מעל משכן העדת: ויסעו בני ישראל למסעייהם

13 כמדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן: ויסעו

14 בראשנה על פי יהוה ביד משה: ויסע דגל מחנה

בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן

עמינדב: ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן

15 צוער: ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלן: והורד

16 המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן:

17 ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אליצור

18 בן שדיאור: ועל צבא מטה בני שמעון שלמיהל בן

19 צורי שדי: ועל צבא מטה בני גר אליסף בן דעואל:

20 ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את המשכן

21 עד כאן: ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם

22 ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד: ועל צבא מטה בני

23 מנשה גמליאל בן פרהצור: ועל צבא מטה בני בנימן

24 אבירן בן גדעוני: ונסע דגל מחנה בני דן מאסף לכל כה

המחנה לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי:

25 ועל צבא מטה בני אשר פנעאל בן עכרון: ועל צבא

26 מטה בני נפתלי אחירע בן עינן: אלה מסעי בני

27 ישראל לצבאתם ויסעו: ויאמר משה

28 לחבב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו

29 אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו

30 והשבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל: ויאמר ל

31 אדוני לא אלק כי אם אל ארצוואל מולדתי אלק:

ויאמר

Proficiscitur populus à deserto sinai, juxta ordinem quatuor vexillorum, quae Deus instituerat.

Moseh rogat Hobab socerum suum, ut simul cum eis in terram promissionis eat.

31 ויאמר אל נא תעזב אתנו כפי על כן ידעת חנתנו

32 במדבר והיית לנו לעינים: והיה כיתלך עמנו והיה

33 הטוב הראא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך: ויסעו

מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע

34 לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: וענן

יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה: ל ס

ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה י יהוה

35 ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך: ובנהה יאמר שובה

יהוה רבבות אלפי ישראל: פ ל

ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה

ויהר אפו ותבער בהם אש יהוה ותאכל בקצה

המחנה: ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל

3 יהוה ותשקע האש: ויקרא שם המקום ההוא

4 תבערה כי בערה בהם אש יהוה: והאספסוף אשר

בקרבו התאוה תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל

ה ויאמרו מי יאכל לנו בשר: זכרנו את הדגה אשר נאכל

במצרים חנם אר הקשאים ואר האבטחים ואר

6 החציר ואר הבצלים ואר השומים: ועתה נפשנו

7 יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו: והמן כזרע גר

8 הוא ועינו כעין הבורלח: שטו העם ולקטו וטחנו

גרחים או רכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו ענות

9 והיה טעמו כטעם לשד השמן: וכרדת הטל על

10 המחנה לילה ירד המן עליו: וישמע משה את העם

בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחראף יהוה

11 מאד ובעיני משה רע: ויאמר משה אל יהוה למה

12 הרעת לעבדך ולמה לא מצתי חן בעיניך לשום את

13 משא כל העם הזה עלי: האנכי הריתי את כל העם

הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך

ע א ק כאשר

Quod sa-
cra arca
praibat eos,
quando
proficisce-
bantur.

Oratio Mo-
seh, cum
arca disce-
debat. &
quiescebat.

Cap. XI.
Populus ob-
murmurat
Deo, qui
punit illum,
sed oratione
Moseh ces-
sat suppli-
cium.

1 Carnem
edere cu-
piunt, &
Egyptum
suspirantes,
fastidiant
man.

7 Aliqua
peculiariter
de man
enarran-
tur.

9 Moseh po-
puli luatum
audiens,
conqueri-
tur apud
Deum de
magno ejus
enere, ac
mortem po-
tius quam
ejusmodi
vitam ex-
optat.

כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאָמֵן אֶת הַיֶּנֶק עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לֵאבֹתָיו: מֵאֵין לִי בִשְׂרָלְתָת לְכָל הָעַם הַזֶּה כִּי יִבְכוּ
 עָלַי לֵאמֹר תִּנְהַלְנוּ בִשְׂרָוֹנָאֲבֵלָה: לֹא אוֹכֵל אֲנִכִי
 לְבָדִי לִשְׂאֵת אֶת כָּל הָעַם הַזֶּה כִּי כִבֵּד מִמֶּנִּי: וְאִם טוֹ
 כָּכָה י אֶת עֲשֵׂה לִי הֲרֹגְנִי נָא הֲרוּג אִם מִצְאֵתִי חַן
 בְּעֵינֶיךָ וְאַל אֲרֹאֵה בְרַעְתִּי: פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֲסַפְּהָ לִּי שִׁבְעִים אִישׁ מִזְקְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי הֵם זִקְנֵי הָעַם וְשִׁטְרוּ וְלִקְחֹתָ
 אִתָּם אֶל אֶהֱלֵךְ מִוְעֵד וְהִתִּיצְבוּ שָׁם עִמָּךְ: וַיִּרְדְּתִי
 וּרְבַרְתִּי עִמָּךְ שְׁמוֹנְעֵלְתִי מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשָׁמַתִּי
 עֲלֵיהֶם וְנִשְׂאוּ אִתָּךְ בְּמִשְׁחַת הָעַם וְלֹא תִשָּׂא אִתָּךְ
 לְבָרֶךְ: וְאֵל הָעַם תֹּאמַר הִתְקַדְּשׁוּ לְמַחֲרֹת אֲכַלְתֶּם
 בִּשְׂרָ כִי בִכִּיתֶם בְּאֲזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי אֲכַלְנוּ בִשְׂרָ כִי
 מוֹב לָנוּ בְּמִצְרַיִם וְנָתַן יְהוָה לָכֶם בִּשְׂרָוֹ אֲכַלְתֶּם: לֹא
 יוֹם אֶחָד תֹּאכְלוּ וְלֹא יוֹמִים וְלֹא י חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא
 עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרִים יוֹם: עַד י חֹדֶשׁ יָמִים עַד פ
 אֲשֶׁר יֵצֵא מֵאִפְכֶם וְהָיָה לָכֶם לְזִכָּרֹן יַעַן כִּי מֵאִסְתֶּם
 אֶרֶץ יְהוָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וּתְבַכּוּ לִפְנֵי לֵאמֹר לְמַד
 זָרֵנוּ מִמִּצְרַיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שְׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף
 רֹגְלֵי הָעַם אֲשֶׁר אֲנִכִי בְּקִרְבוֹ וְאִתָּה אָמַרְתָּ בִשְׂרָ אֲתָן
 לָהֶם וְאֲכַלוּ חֹדֶשׁ יָמִים: הֲצֹאן וּבִקֵּר יִשְׁחַט לָהֶם
 וּמִצָּא לָהֶם אִם אֶת כָּל דְּגֵי הַיָּם יֵאָסֵף לָהֶם
 וּמִצָּא לָהֶם: פ

Deus satis-
 facit Mo-
 seh, praci-
 piens ei, ut
 eligat se-
 ptuaginta
 ex seniori-
 bus populi,
 ut eum in
 administra-
 tione suble-
 vent, &
 quod pro-
 mittat po-
 pulo car-
 nem, ad eo-
 rum licet
 peccata pra-
 nienda.

Mofeh huic
 carnis pro-
 missioni re-
 pugnat.

Congrega-
 tis seniori-
 bus, spiritus
 Mofeh in il-
 los diffun-
 ditur.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הִיךְ יְהוָה תִּקְעֶךָ עֲתָה תִרְאֶה
 חִקְרֶךָ רַבֵּי אִם לֹא: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶל הָעַם אֵת
 דְּבָרֵי יְהוָה וַיֵּאָסֵף שִׁבְעִים אִישׁ מִזְקְנֵי הָעַם וַיַּעֲמֵד אִתָּם
 סְבִיבֹת הָאֶהֱלֵךְ: וַיִּרַד יְהוָה י בַעֲנֵן וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיֵּאָצֵּל מֵה
 מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתֵּן עַל שִׁבְעִים אִישׁ הַזִּקְנִים וַיְהִי
 כְּנֹחַ

De duobus viris Eldad, & Medad, quibus, cum in castris remanerent, ibi obvenit spiritus, & prophetaverunt.

Deus co-turriculum copiam im-mittit, ac post illam, magnam populo stragem: unde locus ille vocatus sepulchra concupiscentia.

Cap. XII. Miriam, & Abaron detrahunt Moseh. Maxima Moseh modestia. Deus reprehendit eos, & aperit ipsis Moseh & ejus prophetiam praestantiam super reliquos omnes Prophetas.

26 כָּנַח עֲלֵיהֶם הַרוּחַ וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסֵפוּ: וַיִּשְׁאֲרוּ שְׁנֵי אַנְשִׁים בְּמַחֲנֵה שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מֵדָד וַתֵּנַח עֲלֵהֶם הַרוּחַ וְהִמָּה בְּכַתְּבִים וְלֹא יָצְאוּ הָאֱהָלָה וַיִּתְנַבְּאוּ בְּמַחֲנֵה: וַיִּרְץ הַנֶּעֱד וַיִּגַּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ וּמִדָּד מִתְנַבְּאִים בְּמַחֲנֵה: וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נּוּן מִשְׂרַת מֹשֶׁה מִבְּחִרָיו וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי מֹשֶׁה כֹּלֵאִם: וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה הַמְקַנָּא אֶתְּהָ לִּי וּמִיִּתֵן כָּל עַם יְהוָה נְבִיאִים כִּי-לִי יִתֵּן יְהוָה אֶת רוּחוֹ עֲלֵיהֶם: וַיֹּאסֶף מֹשֶׁה אֶל הַמַּחֲנֵה הַזֶּה וַזְּקֵנֵי יִשְׂרָאֵל: וְרוּחַ נִסְעַי מֵאֵת יְהוָה וַיִּגְזַר שְׁלוֹשׁ מִן הַיָּם וַיִּשֶׁשׂ עַל הַמַּחֲנֵה כְּדָרֶךְ יוֹם כָּה וּכְדָרֶךְ יוֹם כָּה סָבִיבוֹת הַמַּחֲנֵה וּכְאֲמַתִּים עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ: וַיִּקַּס הָעָם כָּל הַיּוֹם הַהוּא וְכָל הַלַּיְלָה וְכָל יוֹם הַמַּחֲרָת וַיֹּאסֶפוּ אֶת הַשְּׁלוֹ הַמִּמַּעֵיט אֲסַף עֶשְׂרֵה חֲמִרִים וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שְׁטוֹחַ סָבִיבוֹת הַמַּחֲנֵה: הַבֶּשֶׂר עוֹדֵנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם מָרָם יָכַרְתָּ וְאַף יְהוָה חָרָה בְּעַם וַיִּךְ יְהוָה בְּעַם מַכָּה רַבָּה מָאֵר: וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא קִבְרוֹת הַתְּאוּהָ לֵךְ כִּי שָׁם קִבְּרוּ אֶת הָעַם הַמֵּתֵאֲוִים: מִקִּבְרוֹת הַתְּאוּהָ נִסְעוּ חַעַם חֲצֵרוֹר וַיְהִי בַחֲצֵרוֹת: פ

אִיךָ וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמֹשֶׁה עַל אֲדוֹת הָאִשָּׁה הַכֹּהֵנִית אֲשֶׁר לָקַח כִּי אִשָּׁה כֹּהֵנִית לָקַח: וַיֹּאמְרוּ הָרֶק אֵיךְ בְּמֹשֶׁה דִּבֶּר יְהוָה הֲלֹא גַם בָּנוּ דִּבְרַ וַיִּשְׁמַע יְהוָה: וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עֵינָיו מָאֵר מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר יְהוָה פִּתְּאֵם אֶל-מֹשֶׁה וְאַל-אַהֲרֹן וְאַל-מִרְיָם צֵאוּ שְׁלַחְכֶם אֶל-אֱהָל הַמוֹעֵד וַיִּצְאוּ שְׁלֹשָׁתָם: וַיִּרַד יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הָאֱהָל וַיִּקְרָא אֶהֲרֹן וּמִרְיָם וַיִּצְאוּ שְׁנֵיהֶם: וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּנָא דְבַרִּי אִם יְהִי נְבוֹאֲכֶם יְהוָה בְּמִדְרָאָה אֵלַי אֲתוּרַע בְּחִלוֹם אֲדַבֵּר בּוֹ: לֹא-כֵן עֲבַדְתֶּם בְּכָל-יְמֵי בֵּיתִי

י ב 2 ביתי

8 בִּיתִי נֶאֱמַן הוּא׃ פֶּה אֶל־פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ וּמְרֵאָה וּלֹא
 בְּחֵדָת וּתְמַנְתִּי יְהוֹרֵי יִשְׂרָאֵל וְדַבֵּר
 9 כַּעֲבַדִּי בְּמֹשֶׁה׃ וַיַּחַר אַף יְהוָה בְּסוּיִלְךָ׃ וְהֵעֵנָּה סָר
 מֵעַל הָאָהֳל וְהִנֵּה מְרִיסֵי מִצְרַעַת כְּשֶׁלַּג וַיִּפֹּן אֶהְרֶן אֶל־
 11 מְרִיסֵי וְהִנֵּה מִצְרַעַת׃ וַיֹּאמֶר אֶהְרֶן אֶל־מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנָי
 אֵלֵינוּ אֲתִשְׁתַּעַלְנוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נֹאֲלַנּוּ וְאֲשֶׁר חָטְאנוּ׃
 12 אֵלֵינוּ תְהִי כִמֶּת אֲשֶׁר בְּצִאתוֹ מִרְחֹס אִמּוֹ וַיֹּאכַל חֶצְיִי
 13 בְּשֵׂרוֹ׃ וַיִּצַּעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר אֵל נֹאדְרָפָאנָא
 לָה׃

Miriam le-
 præ puni-
 tur.
 Abayon, ut
 sibi igno-
 scat, rogat
 Moſeh, qui
 orat pro
 Miriam.

14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַבְיָה יֶרֶק יֶרֶק בְּפִנְיֶיהָ הֲלֵא
 תְכַלֵּם שְׁבַעַת יָמִים וְתִסְגַּר מְרִיסֵי מַחוּץ לַמַּחֲנֶה
 וְאַחֵר תֵּאֱסַף׃ וְתִסְגַּר מְרִיסֵי מַחוּץ לַמַּחֲנֶה שְׁבַעַת יָמִים טו
 16 וְהָעָם לֹא נִסַּע עַד הָאֵסַף מְרִיסֵי׃ וְאַחֵר נִסַּעוּ הָעָם
 מִחֲצֵרוֹת וַיִּחַנוּ בְּמִדְבַר פָּאָרָן׃

Miriam ex
 decreto Dei.
 è caſtris eji-
 citur ſe-
 ptem die-
 bus: Et po-
 pulus illam
 expeſtat.
 16 Movetur
 populus ex
 Haſerot, ad
 Paran.

37 לו פ פ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ שְׁלַח לְךָ אַנְשִׁים וַיִּתְּרוּ וַיָּא
 אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אִישׁ אַחֵר
 אִישׁ אַחֵר לְמַטֵּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלַחוּ כָל־נְשֵׂי אֲבָהֶם׃
 3 וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַר פָּאָרָן עַל־פִּי יְהוָה כָּלֵם
 4 אַנְשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹתֵם
 לְמַטֵּה רְאוּבֵן שְׁמוּעַל בֶּן־זִכְוֹר׃ לְמַטֵּה שְׁמֵעוֹן שְׁפֹטָה
 6 בֶּן־חֹרִי׃ לְמַטֵּה יְהוּדָה בְּלָב בֶּן־יִפְנֵה׃ לְמַטֵּה
 7 יִשְׂשַׁכָּר יִגָּאל בֶּן־יוֹסֵף׃ לְמַטֵּה אֶפְרַיִם הוֹשֵׁעַ בֶּן־נוֹן׃
 8 לְמַטֵּה בִנְיָמִן פִּלְטִי בֶן־רְפוּא׃ לְמַטֵּה זְבוּלֹן גְּדִי־אֵל
 9 בֶּן־סוּדִי׃ לְמַטֵּה יוֹסֵף לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה גְּדִי־סוּסִי׃
 11 לְמַטֵּה דָן עַמִּי אֵל בֶּן־גַּמְלִי׃ לְמַטֵּה אֲשֶׁר סְתוּר בֶּן־
 12 מִיכָאֵל׃ לְמַטֵּה נַפְתָּלִי נַחֲבִי בֶן־זַפְּסִי׃ לְמַטֵּה גַד
 14 גֵּאוּאֵל

Cap. XIII.
 Moſeh ex
 conſenſu
 Dei jubet
 terram pro-
 miſſionis
 explorari.
 4 Nomina
 virorum,
 quos Deus
 huic mune-
 ri destina-
 vit.
 קס"ג במדבר

20 וַאֲוַל בֶּן־מְכִי: אֱלֹהֵי שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח
 מֹשֶׁה לְתוֹר אֶרֶץ הָאֲרָץ וַיִּקְרָא: מֹשֶׁה לְחוֹשַׁע בֶּן־נּוּן
 17 יְהוֹשֻׁעַ: וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לְתוֹר אֶרֶץ אֲרָץ כְּנָעַן
 18 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים עֲלוּזָה בְּנֹגְבוֹעַלִיתֶם אֶת הַחֵרֶב: וּרְאִיתֶם
 אֶת הָאֲרָץ מֵהָהוּא וְאֵת הָעֵם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הַחֹזֵק הוּא
 19 הַרְפָּה הַמַּעֲטָה הוּא אִם רַב: וּמֵהָאֲרָץ אֲשֶׁר הוּא
 יֹשֵׁב בָּהּ הַטּוֹבָה הוּא אִם רָעָה וּמֵהָעֵרִים אֲשֶׁר־הֵנִי
 כ וְיֹשֵׁב בְּהֵנָה הַמַּמְחֵנִים אִם בְּמַבְצָרִים: וּמֵהָאֲרָץ
 הַשְּׂמֵנָה הוּא אִם דְּרוּהַיֹּשֵׁב בָּהּ עֵץ אִם אֵין וְהַחֹזֵקתֶם
 21 וְלִקְחֶתֶם מִפְּרֵי הָאֲרָץ וְהִי מִים יְמֵי כְּבוֹרֵי עַנְבִּים: וְעֵלּוּ
 וַיִּתְּרוּ אֶת הָאֲרָץ מִמִּדְבַּר צֶן עַד רִחַב לְבֵאֵי הַמֶּדֶר:
 22 וְעֵלּוּ בְּנֹגֵב דִּבְאֵי עַד חֶבְרוֹן וּשְׁם אַחִימֶן שִׁשִׁי וְתַלְמִי
 יִלְדֵי הָעֵנֶק וְחֶבְרוֹן שְׁבַע שָׁנִים נִבְנְתָה לִפְנֵי צֶן
 23 מְצָרִים: וַיָּבֹאוּ עַד נַחַל אֲשֶׁכַל וַיִּכְרְתוּ מִשֶּׁם זְמֹרָה
 וְאֲשֶׁכַל עַנְבִּים אַחֲרָיו שֶׁאֵהוּב כְּמוֹ שְׁבַע שָׁנִים וּמִן הַרְמֹנִים
 24 וּמִן הַתְּאֵנִים: לְמַקּוֹם הַהוּא קָרְאוּ נַחַל אֲשֶׁכַל עַל אֲדוּת
 כה הָאֲשֶׁכַל אֲשֶׁר־כְּרְתוּ מִשֶּׁם פְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁבוּ מִתּוֹר
 26 הָאֲרָץ מִקֶּץ אַרְבַּעַיִם יוֹם: וַיָּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל מִשְׁהוּאֵל
 אֲהֶרֶן וְאֶל כָּל־עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַּר פָּאֲרָן
 קָדְשֵׁהוּ וַיִּשְׁבוּ אֹתָם דְּבַר וְאֵת כָּל־הָעֵדָה וַיִּרְאוּם אֶת־
 27 פְּרֵי הָאֲרָץ: וַיִּסְפְּרוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ בְּאָנּוּ אֵל הָאֲרָץ אֲשֶׁר־
 28 שָׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת חֶלֶב וְרֵבֶשׁ הוּא וְזֶה פְּרִיהָ: אִפְסֵי כִי־
 עֹזָהֶם הַיֹּשֵׁב בָּאֲרָץ וְהָעֵרִים בְּצִרּוֹת גְּדֹלַת כִּי אִדּוּגַם־
 29 יִלְדֵי הָעֵנֶק רְאוּנוּ שֵׁם: עַמְלֵק יֹשֵׁב בָּאֲרָץ הַנּוֹגְבוֹהַחֲתִי
 וְהַיְבוֹסִי וְהָאֲמֹרִי יֹשֵׁב בְּהַר וְהַכְּנַעֲנִי יֹשֵׁב עַל הַיַּם וְעַל־
 ל וְהַיִּזְרְדִי: וַיְהִי כִּלְבָב אֶת־הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עֲלֵה־
 31 נְעִלְהוּ וִירְשֵׁנוּ אֹתָהּ כִּי־יִכּוֹל נֹכַח לָהּ: וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־
 עִלּוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נֹכַח לַעֲלוֹת אֶל־הָעָם כִּי־חֹזֵק הוּא
 י 1 2 3 Q מִכְּנוּ

Moseh eos
 aliqua sin-
 gularia ad-
 monet, que
 nimis ad-
 versuri
 erant.

Via, quam
 explorato-
 res aggressi
 sunt.

Explorato-
 res reversi
 speciemus
 terra fru-
 ctuum affe-
 runt, &
 populi ani-
 mos debilit-
 tant; dum
 illius regio-
 nis incola-
 rum, ac
 ipsius terra
 fortitudi-
 nem com-
 memoran-
 do nimis
 extollunt.
 30 Chaleb
 populi ani-
 mos confir-
 mat.

32 ממנו: ויצאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני

ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה

ארץ אכלהת וישביה הוא וכל העם אשר ראינו

33 בתוכה אנשי מדות: ושם ראינו את הנפילים בני

ענק מן הנפילים ונהי בעינינו כחגבים וכן הינו

בעיניהם: ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו ויא

2 העם בלילה ההוא: וילנו על משה ועל אהרן כל בני

ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לרמתנו בארץ

3 מצרים או במדבר הזה לרמתנו: ולמה יהוה מביא

אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו

4 לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה: ויאמרו איש אל

אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: ויפל משה ואהרן

5 על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל: ויהושע

6 בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו

7 בגדיהם: ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר

8 הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד

9 מאד: אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ

10 הזאת ונרונה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש:

11 אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את העם

12 הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו

13 אל תיראם: ויאמרו כל העדה לרגום אתם

14 באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני

15 ישראל:

16 ויאמר יהוה אל משה ער אנה יאצני העם הזה וער

17 אנה לא יאמינו בי בכל האותות אשר עשיתי בקרבנו

18 אכנו כדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום

19 ממנו: ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כיהעלית

20 בכחך את העם הזה מקרבנו: ויאמרו אל יושב

הארץ

31 Reliqui exploratores populum timore afficiunt, terramque infamia notant.

Cap. XIV. Lamentatur populus, ac de Moseh, Aharon, & Deo conquerentes, Aegyptum redire tentant.

Jehosuah. & Chaleb. cum plebis animum firmiorem reddere conentur, eos populus ipse lapidibus percutere intendit.

Deus populo irascens, illum evertere cupit. & manifestat Moseh, qui vehementi oratione se opponit.

10
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה
 אשר עין בעין נראה ו אתה יהוה ועננך עמך
 עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד
 טו אש לילה והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו
 16 הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר: מבלתי יכלת
 יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע
 17 להם וישחטם במדבר: ועתה וגדל נא כח ארני
 18 כאשר דברת לאמר: יהוה ארך אפס ורב חסד
 נשא עון ופשע ונקמה לא ינקח פקד עון אבות על בנים
 19 על שלשים ועל רבעים: סלח נא לעון העם הזה
 כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד
 20 הנה: ויאמר יהוה סלחתי כדברך: ואולם חיי אני
 21 וימלא כבוד יהוה את כל הארץ: כי כל האנשים
 הראים את כבודי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים
 ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי:
 23 אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל
 24 מנצח לא יראוה: ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת
 עמו וימלא אחרי והכיא אתיו אל הארץ אשר בא שמה
 25 וירעו וירשנה: והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו
 וסעו לכם המדבר דרך ים סוף:
 26 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: עד מתי
 לערה הרעה הזאת אשר חמה מלינים על יאת תלנות
 27 בני ישראל אשר חמה מלינים עלי שמעתי: אמר
 אלהם חראני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם
 28 באוני בן אעשה לכם: במדבר הזה יפלו פגריכם
 וכל פקדיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה
 29 אשר הלינתם עליו: אם אתם תבאו אל הארץ אשר
 30 נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה
 ויהושע

*Deus pro
 tunc parciť
 populo, sed
 statuit il-
 lum qua-
 draginta
 annis in de-
 fertu vagat-
 urum, ubi
 vitam de-
 ponerent
 oranes illi,
 qui nati
 fuiffent a
 viginti an-
 nis, & su-
 pra; exce-
 ptis Jcho-
 suan, &
 Chaleb,
 quod fide-
 ter egerint.*

ויהושע בן נון: וטפכם אשר אמרתם לבזיהיה 31
 והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה:
 ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: ובניכם יהיו רעים 32
 במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עדתם
 פגריכם במדבר: במספר הימים אשר תרתם את 34
 הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את
 עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי: אני לה
 יהוה דברתי אם לא יזאת אעשה לכל העדה הרעה
 הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו:
 והאנשים אשר שלח משה לתור את הארץ וישבו 36
 וילוננו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ: וילינו 37
 וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה לפני
 יהוה: ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים 38
 ההם ההלכים לתור את הארץ: וידבר משה את 39
 הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם
 מאד: וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר מ
 הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי תשאנו:
 ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא 41
 לא תצלה: אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא 42
 תנגפו לפני איביכם: כי העמלקי והכנעני שם לפניכם 43
 ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא
 יהיה יהוה עמכם: ויעפלו לעלות אל ראש ההר 44
 וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה:
 וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכוסו וכתום מה
 ער החרימה:
 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל 2א
 ואמרת להם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר
 אני נתן לכם: ועשיתם אשר יהוה עלה אוזבת 3
 לפלא

37 Migrant
 è vita ex-
 ploratores,
 qui infamie
 maculis
 terram in-
 quinârunt:
 atque ex
 illis Jeho-
 suah, &
 Chaleb su-
 per sunt.
 39 Populus
 audiens di-
 vinam sen-
 tentiam,
 pœnitentiâ
 ductus con-
 tra Dei
 placitum,
 & Mosè
 admonitio-
 nem, ter-
 ram adire
 intendit; &
 ab Amale-
 chitis, &
 Chenaani-
 tis percu-
 tiuntur.
 Cap. XV.
 Prescribit
 Deus obla-
 tionem cum
 unoquoque
 holocausto

קכה

*offerendam,
& expri-
mit quan-
tatem, se
ex ovibus,
aut bobus
fit.*

לפלא נדר או בנדבה או במעריכם לעשות ריח ניחח
 4 ליהוה מן הבקר או מן הצאן: והקריב המקריב קרבנו
 ליהוה מנחה סלת עשורן בלול ברבעית ההין שמן:
 ה ויין לנסך רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח
 6 לכבש האחד: או לאיל תעשה מנחה סלת שני
 7 עשרנים בלולה בשמן של שית ההין: ויין לנסך
 8 של שירת ההין תקריב ריח ניחח ליהוה: וכי תעשה
 בן בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה:
 9 והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים
 י בלול בשמן חצי ההין: ויין תקריב לנסך חצי ההין
 11 אשה ריח ניחח ליהוה: ככה יעשה לשור האחד או
 12 לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים: כמספר
 13 אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם: כל
 האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח

*Quod, si
peregrinus
fuerit, can-
dem obla-
tionis quan-
tatem of-
ferat.*

14 ניחח ליהוה: וכי יגור אתכם גר או אשר בתוככם
 לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו
 15 בן עשה: הקהל חקה אחת לכסול גר הגר חקת
 16 עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה: תורה אחת
 ומשפט אחד יהיה לכסול גר אתכם: פ

*Sancit le-
gem, quod
ex omni
massa centa
portio sepa-
retur Deo,
qua dabi-
tur sacer-
doti.*

17 ודבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא
 19 אתכם שמה: והיה פאכלכם מלחם הארץ תרימו
 כ תרומה ליהוה: ראשית ערסתכם חלה תרימו
 21 תרומה כתרומת גרן בן תרימו אתה: מראשית
 ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם: ס

*Expiatio
totius popu-
li, cum per
errorem
aliquod
peccatum*

22 וכי תשגו ולא תעשו ארז כל המצות האלה
 23 אשר דבר יהוה אל משה: ארז כל אשר צוה יהוה
 אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה
 לדרתיכם

24 לדרתיכם: והיה אם מעני העדה נעשתה לשגגה
ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניהח
ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד
לחטת: וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח כה
להם כשישגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה
וחטאתם לפני יהוה על שגגתם: ונסלח לכל עדת בני
26 ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה: ס

27 ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עזבת
28 שנתה לחטאת: וכפר הכהן על הנפש השגגת
בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו:
29 האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה
לכם לעשה בשגגה: והנפש אשר תעשה כי דרמה מן
האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש
ההוא מקרב עמה: כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר
31 הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה: פ

32 והיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים
33 ביום השבת: ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים
אל משה ואל אהרן ואל כל העדה: ויניחו אתו
34 במשמר כי לא פרש מה יעשה לו: ס ויאמר לה
יהוה אל משה מורת יומת האיש רגום אתו באבנים
36 כל העדה מחוץ למחנה: ויצאו אתו כל העדה אל
מחוץ למחנה ורגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה
יהוה את משה: פ

37 ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
38 ואמרת אליהם ועשוליהם ציצת על כנפי בגדיהם
לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה
39 לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות
יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לכבכם ואחרי
עניכם

committe-
rent, quo
omnia Dei
precepta
transgre-
derentur.

Expiatio
super eâ-
dem re cui-
libet ex pri-
vatis popu-
li necessa-
ria.

29 Quod,
qui consul-
to peccave-
rit, verbum
Dei conte-
mnens, è
populo ex-
cidetur.

32 Cum ho-
mo quidam
inveniretur
diem sabbati
violans,
ex Dei de-
creto lapi-
dibus ob-
ruitur.

Præcipit
Deus, ut
omnes Is-
raëlita in
angulis ve-
stimentorum suo-
rum que-
dam flos

מ עיני
ועש
אנ
לה

אין ויק
בני

וא

קה

ויא

וב

חמ

לא

וה

ע

א

מ

ה

א

ל

ל

ל

ל

gerant, & inter illa filum hyacinthinum, que sint illis in signū, ut Dei precepta recordentur.

מ עיניכם אשר אתם זנים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם :

פ פ פ פ לח 38

Cap. XVI. Corah, Datan, & Abiran, simul cum 250 viris ex principibus insurgunt adversus Mo- seph, & Aharon, quos de usurpatione dignitatum accusant. i Moseph proponit eis, ut ipsi & Aharon suffimentū faciant, quod erit in experimentum, ut agnoscant, quis sit electus à Deo. 8 Moseph conatur eos à proposito mentis re- vocare. 12 Fubet Moseph vocari Datan, & Abiram; & non obediunt ei.

א ויין ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ורתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן : ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה 3 קראי מועד אנשי שם : ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדשים 4 ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה : וישמע משה ויפל על פניו : וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה ארת אשר לו וארת הקדוש 6 והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו : זאת עשו קחור לכם מחתורת קרח וכל עדתו : ותנו בהן 7 אש ושימו עליהן וקטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי : ויאמר 9 משה אל קרח שמעו נא בני לוי : המעט מכס כי הברזל אלהי ישראל אתכם מערת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד ארת עבד רת משכן יהוה ולעמר לפני העדה לשרתם : ויקרב אתה ואת כל אחיך בני לוי אתה ובקשתם גם כהנה : לכן אתה וכל עדתך 11 הנעדים על יהוה ואהרן מרד הוא כי תלוננו עליו : וישלח משה לקרא לרתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו 13 לא נעלה : המעט כי העלינו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כרת שתרר עלינו גם השתרר : אף לא ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת

נחלת שרה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא
 געלה: ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן מו
 אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי
 את אחד מהם: ויאמר משה אל קרח אתה וכל
 16 עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר: ויקחו
 17 איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני
 יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה
 18 ואהרן איש מחתתו: ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם
 איש וישמו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד
 ומשה ואהרן: ויקהל עליהם קרח את כל העדה
 אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה:
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: כ
 הברלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע: ויפלו
 על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש
 22 אחד יחטא ועל כל העדה תקצף: וידבר
 יהוה אל משה לאמר: דבר אל העדה לאמר העלו
 23 מסביב למשכן קרח דתן ואבירם: ויקם משה וילך כה
 אל דתן ואבירם וילכו אחריו וקני ישראל: וידבר
 אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים
 הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו
 24 בכל חטאתם: ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם
 מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם
 ונשיהם ובניהם וטפם: ויאמר משה בזאת תדעון כי
 יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא
 25 מלבי: אם כמות כל האדם ימתן אלה ופקדת כל
 האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני: ואם כן יארה ל
 26 יברא יהוה ופצתרו האדמה את פיה ובלעה אתם
 ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי

Suffimen-
tum parant.

Corah cum
Etum popu-
lum seditio-
ne pertur-
bat; &
gloria Dei
apparet.

20 Deus
precipit
Moseb, ut
recedant
à populo,
vult enim
illos consu-
mere: Mo-
seh autem
orat Deum.

24 Precibus
Moseb ju-
bet Deus
universam
congrega-
tionem se-
parari à
primariis
seditionis
auctoribus.

28 Moseb,
ut clare pa-
teat omnia
à se prescri-
pta, ex Dei
jussu fuisse.

נאצו

declarat supplicium, quo Deus impios illos puniret us erat.

נאצו
את
תחה
בתיו
וירדו
האר
סביב
לה ואש
אין איש
משר
את
קרח
אתם
ויקדו
את
ה צפוי
יקדו
קטר
דבר
וילנו
ה
העד
כסה
פני
משה
אתם
אהר
ושכ

Terra de-
hiscit, &
devorat eos,
simul cum
tabernacu-
lis, & omni-
eorum sub-
stantia.

35 Plerosque
seditiosos
ignis Dei
comburit.
Cap. XVII.
In memo-
riam pra-
teriti even-
tus, prae-
cipit Deus,
ut ex pec-
catorum
thuribus
extensa la-
mina confi-
ciantur,
quibus ara
operiatur.

Univerfus
populus, il-
lorum in-
teritus cau-
sa, concita-
tur adver-
sus. Moseh:
Deus inten-
dit evert-
re eos; sed
Moseh mit-
tit Aha-
ron, quo,
inter vi-
ventes &
mortuos
cum acer-

31 נאצו האנשים האלה את יהוה: ויהי ככלתו לדבר
את כל הדברים האלה ותבקע הארמה אשר
32 תחתיהם: ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתסואת
בתיסואת כל האדם אשר לקרוואת כל הרכוש:
33 וידרוהם וכל אשר להם חיים שאלהותכם עליהם
34 הארץ ויאברו מתוך הקהל: וכל ישראל אשר
סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פך תבלענו הארץ:
35 והאש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים
אין איש מקריבי הקטרת: וידבר יהוה אל-
3 משה לאמר: אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם
את המחלת מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי
3 קרשו: את מחתות החטאים האלה בנפשתם ועשו
אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה
4 ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל: ויקח אלעזר הכהן
את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעם
5 צפוי למזבח: זכרון לבני ישראל למען אשר לא-
יקרב איש זר אשר לא מרע אהרן רואה להקטיה
קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדרו כאשר
דבר יהוה ביד משה לו:
6 וילנו כל ערת בני ישראל ממחרת על משה ועל-
7 אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה: ויהי בהקהל
העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה
8 נסחו הענן וירא כבוד יהוה: ויבא משה ואהרן אל-
9 פני אהל מועד: וידבר יהוה אל-
10 משה לאמר: הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה
אתם פרגע ויפלו על פניהם: ויאמר משה אל-
11 אהרן קח את המחמה ותן עליה אש מעל המזבח
ושם קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם
כי

12 כִּי יֵצֵא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה הַחֹל הַנֶּגֶף: וַיִּקַּח אֶהָרֹן
 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיִּרֶץ אֶל תּוֹךְ הַקְּהָל וַהֲנִיחַ הַחֹל
 הַנֶּגֶף בְּעַם וַיִּתֵּן אֶת הַקְּטֹרֶת וַיִּכְפֹּר עַל הָעַם: וַיַּעֲמֹד
 13 בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲזֹר הַמִּגְפָּה: וַיְהִי הַמֵּתִים
 14 בַּמִּגְפָּה אַרְבַּעַת עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת מִלִּבְדֵּי הַמֵּתִים
 עַל דִּבְרֵי קֶרֶח: וַיֵּשֶׁב אֶהָרֹן אֶל מֹשֶׁה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
 וַחֲמִגְפָּה נִעְצְרָה:

*ra, stans
 cessat fra-
 ges.*

17 16 וַיִּדְבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבְּרוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְקַח מֵאֵתֶם מִטָּה מִטָּה לְבַיִת אֶבֶן מֵאֵת כָּל נְשֵׂי אֵהֶם
 לְבַיִת אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת אִישׁ אֶת שְׁמוֹ תִּכְתֹּב
 עַל מִטָּהוּ: וְאֵת שֵׁם אֶהָרֹן תִּכְתֹּב עַל מִטָּה לֹוִי כִּי מִטָּה
 18 אַחֲרַי לְרֵאשִׁיבֵי בַיִת אֲבֹתָם: וַהֲנַחְתֶּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי
 19 הָעֵדוּת אֲשֶׁר אוֹעֵד לָכֶם שְׁמֹה: וַהֲיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲבַחֵר כִּי
 בּוֹ מִטָּהוּ יִפְרַח וְהָשְׁכַתִּי מְעַלִּי אֶת תְּלוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 21 אֲשֶׁר הֵם מְלִינִם עֲלֵיכֶם: וַיִּדְבֶּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּתְּנוּ אֵל יוֹכֵל נְשֵׂי אֵהֶם מִטָּה לְנִשְׂאֵי אַחֲרֵי מִטָּה לְנִשְׂאֵי
 אַחֲרֵי לְבַיִת אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת וּמִטָּה אֶהָרֹן בְּתוֹךְ
 22 מִטּוֹתָם: וַיִּנַּח מֹשֶׁה אֶת הַמִּטָּת לִפְנֵי יְהוָה בְּאֹהֶל
 23 הָעֵדוּת: וַיְהִי מִמְחֵרֵת וַיִּבֹא מֹשֶׁה אֶל אֹהֶל הָעֵדוּת וַהֲנִיחַ
 פָּרַח מִטָּה אֶהָרֹן לְבַיִת לֹוִי וַיֵּצֵא פָּרַח וַיִּצֵּץ צִיִּץ וַיִּגְמַל
 24 שִׁקְדִים: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמִּטָּת מִלִּפְנֵי יְהוָה אֶל
 כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּדְאוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ מִטָּהוּ:

*Fubet Deus
 duodecim
 virgas caps
 à duodecim
 tribuum
 principibus
 in confir-
 mationem
 sacerdotii
 Aharon, &
 administra-
 tionem tri-
 bus Levi:
 virgâ Aha-
 ron divini-
 tûs germi-
 nante.*

*25 Precipit
 Deus, ut
 virga Aha-
 ron efflore-
 scens, co-
 rami testa-
 mento in
 signum per-
 petuum col-
 locetur.*

*27 Filii Is-
 raël indi-
 cant Moseh
 magnus
 periculum,
 quod ipse
 imminet, si
 ad divi-
 num cul-
 tum acce-
 dant.*

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הֲשִׁב אֶת מִטָּה אֶהָרֹן לִפְנֵי כַתֵּ
 הָעֵדוּת לְמִשְׁמֵרֵת לְאוֹרֵת לְבְנֵי מְרִיֹוֹת כָּל תְּלוֹנוֹתָם
 מְעַלְיוֹל אִמְתוּ: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כֵּן
 עָשָׂה:
 27 וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר הֵן גּוֹעֲנוּ אֲבָרְנוּ
 28 כָּלֵנוּ אֲבָרְנוּ: כָּל הַקֶּרֶבִּי הַקֶּרֶב אֶל מִשְׁבַּן יְהוָה יָמוֹת
 הָאֵם

איה
 2
 3
 4
 6
 7
 8
 9
 11
 12
 13
 14

Cap. xviii.
Deus com-
mendat sa-
cerdotibus,
& eorum
adjunctis
Levitis pec-
catum,
quod conti-
gerit in sa-
cro templo,
aut ejus cu-
stodiâ, ne
filii Israël
periclitentur.

אויך האם תמנו לגוע: ויאמר יהוה אל אהרן
אתה ובניך ובית אביך אתה תשאוארז עון המקדש
ואתה ובניך אתה תשאוארז עון כהנתכם: וגם את
אחיה מטה לו שבת אביך הקרב אתה וילוו עליך
וישרתוך ואתה ובניך אתה לפני אהל העדת: ושמרו
משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש
ואל המזבח לא יקרכו ולא ימתו גם הם גם אתם:
וגלוו עליך ושמרו ארז משמרת אהל מועד לכל
ה עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם: ושמרתם את
משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד
קצף על בני ישראל: ואני הנה לקחתי ארז אחיכם
הלוים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה
לעבד ארז עבדת אהל מועד: ואתה ובניך אתה
תשמרו ארז כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית
לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן ארז כהנתכם
והזר הקרב יומת:

פ

Deus ex-
ponit Aha-
ron dona-
tiones, qua
pro ministe-
rio sacerdo-
tis exhiben-
da sunt ei,
tam ex sa-
crificiis,
quam ex
omnibus
frugum
primitiis;
nec non ex
anathema-
tis, & pri-
mogenitis
omnibus.

וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת
תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה
ולבניך לחק עולם: זה יהיה לך מקדש הקדשים מן
האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל
אשמים אשר ישיבו ליקדש קדשים לך הוא ולבניך:
בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש
יהיה לך: וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני
ישראל לך נתתים ולבניך ולבנתך אתה לחק עולם
כל טהור בביתך יאכל אתו: כל חלב יצהרוכל
חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך
נתתים: בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה
לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו: כל חרם בישראל

לך

לך יהיה: כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו טו

ליהוה בארס ובבהמה יהיה לך אך פרה תפדה את

בכור הארס ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה:

16 ופרויו מבין חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים

17 בשקל הקדש עשרים גרה הוא: אך בכור שור או

בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם

תזרק על המזבח וארס חלבם תקטיר אשה לריח

18 ניחח ליהוה: ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק

19 הימין לך יהיה: כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני

ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנותיך אתך לחק

עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך

אתך: ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל כ

וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך

21 בתוך בני ישראל: **ס** ולבני לוי הנה נתתי

כל מעשר בישאל לנחלה חלק עבדתם אשר הם

22 עבדים את עבדת אהל מועד: ולא יקריבו עוד בני

23 ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למורת: ועבד

הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת

עולם לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה:

24 כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה

נתת ללויים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני

ישראל לא ינחלו נחלה:

פ וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל הלויים תדבר כה

26 ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישראל את

המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם

והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר:

27 ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה מן

28 היקב: כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל

מעשרתיכם

קמץ בו ק

Prescribit
Leviticis
frugum
omnium
decimas.

Deus praecipit
Leviticis,
ut ex
omnibus
decimis,
quas a populo
acceperint,
decimam
partem sacerdotibus
tribuunt.

מעשרתיכם אשר תקחו מארת בני ישראל ונתתם
 19 ממנו ארת תרומת יהוה לאהרן הכהן: מכל
 מתנתיכם תרימו ארת כל תרומת יהוה מכל חלבו
 ל ארת מקדשו ממנו: ואמרת אלהם בהרימכם
 את חלבו ממנו ונחשב ללויים כתבוארת גרן
 21 וכתבוארת יקב: ואכלתם אתו בכל מקום אתם
 וביתכם כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל
 23 מועד: ולא תשאון עליו חטא בהרימכם את
 חלבו ממנו וארת קדשי בני ישראל לא תחללו
 ולא תמותו:

פ פ פ פ פ לט 39

Cap. XIX.
 Instituit
 Deus vac-
 ca rufa ce-
 remoniam,
 ut ejus ci-
 nere munda-
 rentur.
 tam viri
 quam vasa
 immunda.
 propter
 mortuorum
 immundi-
 tiam, stil-
 lante super
 eos sacerdo-
 te aquam
 expiato-
 riam, ter-
 tia, & se-
 ptima die
 illorum im-
 munditia.

יח וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: זאת חקת
 התורה אשר צוה יהוה לאמר דברי אל בני ישראל
 ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום
 3 אשר לא עלה עליה על: ונתתם אתה אל אלעזר
 הכהן והוציאת אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה
 4 לפניו: ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל
 5 הנכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: ושרף את
 הפרה לעיניו ארת ערה וארת בשרה ואת דמה על
 6 פרשה ישרף: ולקח הכהן עין ארז ואזוב ושני תולעת
 7 והשליך אל תוף שרפת הפרה: וכבס בגריו הכהן
 ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן
 8 עד הערב: והשרף אתה יכבס בגריו במים ורחץ
 9 בשרו במים וטמא עד הערב: ואסף איש טהור ארת
 אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה
 לעדת בני ישראל למשמרת למי נדרה חטאת הוא:
 וכבס האסף ארת אפר הפרה את בגריו וטמא עד
 ק א R הערב

הערב והיתה לבני ישראל ולגרגר בתוכם לחקרה
 עולם: הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: 11
 הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר 12
 ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא
 יטהר: כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימורת ולא 13
 יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא
 מישראל כי מי נדרה לא זרק עליו טמא יהיה עוד
 טמאתו בו: זאת התורה אדם כי ימות באהל כל 14
 הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים:
 וכל בלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: 15
 וכל אשר יגע על פני השרה בחלל חרב או במת או 16
 בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: ולקחו 17
 לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל
 כלי: ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על 18
 האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם
 ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר: והזה 19
 הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחתאו
 ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב:
 ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונפרתה הנפש ההוא כ 20
 מתוך הקהל כי ארת מקדש יהוה טמא מי נדרה לא
 זרק עליו טמא הוא: והיתה להם לחקת עולם ומוצה 21
 מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדרה יטמא עד
 הערב: וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש 22
 הנגעת תטמא עד הערב:

*Lex quiddam
 omne, quod
 sub tecto
 fuerit, in
 quo aliquod
 cadaver
 fuerit, im-
 mundum
 maneat, &
 cinis hic fit
 illi necessa-
 rius, ut e-
 mundetur.*

*Pena illius,
 qui cum
 immundus
 fuerit, tem-
 plum in-
 gressus sit,
 quin se
 prius mun-
 daverit.*

פ

ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש כ א
 הראשון וישב העם בקדש ותמרת שם מרים ותקבר
 שם: ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל 2
 אהרן: וירב העם עם משה ואמר לאמר ולו גוענו 3

*Cap. XX.
 Anno qua-
 dragesimo
 exitus po-
 puli ab Æ-
 gypto, per-
 veniunt in
 desertum*

בגוע

fin; ubi Miriam è vitâ discedit: & aquarum inopiâ lamentantur in Mofeh, & rixantur eum eo.

Mofeh ex juffu Dei aquarum copiam ex petrâ educit populo.

11 Quodd in hac occasione Mofeh, & Aharon negligentia culpam commiserint, statuit Deus populum in terram promissionis ab eis non introducendum.

14 Mofeh mittit nuncios ad Regem Edom, ut transitum per terram suam ipsis concedat; quem tamen negat eis, & prohibet.

4 פְּנוּעֵ אֲחִינוּ לִפְנֵי יְהוָה: וְלִמָּה הִבַּאתֶם אֶת־קֶהֱלִי יְהוָה
ה אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לָמוֹת שָׁם אֲנַחְנוּ וּבְעֵירָנוּ: וְלִמָּה
העֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְהִבְיֵא אֶתְנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַרְעָה הַזֶּה
לאִי מָקוֹם זֵרְעוֹת אֲנֵה וּגְפֹן וְרִמּוֹן וּמִים אֵין לְשָׁתוֹת:
6 וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקֶּהֱלִי אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיִּרְאוּ כְבוֹד־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: פ
7 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת־הַמַּטֵּה
וְהַקֶּהֱלִי אֶת־הָעֵדָה אֲתָה וְאַהֲרֹן אַחִיךָ וְדַבַּרְתֶּם אֶל־
הַסֵּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מִימּוֹ וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מִים מִן־
הַסֵּלַע וְהִשְׁקִיתָ אֶת־הָעֵדָה וְאֶת־בְּעִירָם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת־הַמַּטֵּה מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ: וַיִּקְהֵלוּ מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן אֶת־הַקֶּהֱלִי אֶל־פְּנֵי הַסֵּלַע וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמַעוּ
11 נְאֻמֵּי הַמֶּן הַסֵּלַע הַזֶּה נוֹצֵי־אֵלֶיכֶם מִים: וַיִּרְם
מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ וַיַּךְ אֶת־הַסֵּלַע בַּמַּטֵּהוּ פַעַמִּים וַיֵּצְאוּ
מִים רַבִּים וַתִּשֶׂת הָעֵדָה וּבְעִירָם: ס
12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן יַעַן לֹא־
הֶאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֵן לֹא־
תָּבִיאוּ אֶת־הַקֶּהֱלִי הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם:
13 הֲמָה מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר רָבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה
14 וַיִּקְרַשׁ בָּם: וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים
מִקְדָּשׁ אֶל־מֶלֶךְ אֲדוֹם כֹּה־אָמַר אַחִיךָ יִשְׂרָאֵל אֲתָה
15 וַיִּדְעַת אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצֵּאתָנוּ: וַיִּרְדּוּ אֲבֹתֵינוּ
מִצְרִימָה וַנִּשָּׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיִּרְעוּ לָנוּ מִצְרַיִם
16 וְלֹא־בָתִּינוּ: וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁמַע קִלְנוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ
וַיֵּצְאוּנוּ מִמִּצְרַיִם וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּקִדְשׁ עִיר קִצֵּה גְבוּלְךָ:
17 נַעֲבֹרָה נָא בְּאֶרֶץְךָ לֹא־נַעֲבֹר בְּשָׂדֶה וּבְכַרְסֹה וְלֹא־נִשְׁתַּחֲוֶה
מִי בְּאֵר דָּרֶךְ הַמֶּלֶךְ נִלְךָ לֹא־נִטֶּה יָמִין וּשְׂמֹאל עַד
18 אֲשֶׁר־נַעֲבֹר גְּבוּלְךָ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדוֹם לֹא־תַעֲבֹר בִּי
פן R 2 ב ין

19 פֶּן־בְּחָרֵב אֵצֶא לְקַרְאֲתֶךָ: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 בְּמַסְלַח נְעִלְהוּ וְאִם־מִימֶךָ נִשְׁתַּחֲוֶה אֲנִי וּמְקַנִּי וְנַתַּתִּי
 מִכְרֶם־רֶק אֵין־דָּבָר בְּרַגְלֵי אַעֲבֹדָה: וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲבֹד כֹּ
 21 וַיֵּצֵא אֱדוֹם לְקַרְאֲתוֹ בְּעַם כְּבֹד וּבִיד חֲזָקָה: וַיִּמְאֵן
 אֱדוֹם נֹתֵן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיִּשְׂרָאֵל מֵעָלָיו:

פ

22 וַיִּסְעוּ מִקֶּדְשׁוֹ וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה הַר הַהָרִי: *Pervenit*
 23 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן בְּהַר הַהָרִי עַל־גִּבְוֹל *Israël in*
 24 אֶרֶץ אֱדוֹם לֵאמֹר: יֹאסֵף אַהֲרֹן אֶל־עַמּוּיֹ כִּי־לֹא־יָבֹא *montem*
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־אֲשֶׁר־מְרִיתִם *Hor, & ibi*
 אֶת־פִּי לְמִי־מְרִיבָה: קַח־אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־אֶלְעָזָר בְּנֵי־כֹהֵן *moritur A-*
 26 וְהֵעַל אֹתָם הַר הַהָרִי: וְהַפִּשְׁטָה אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו *haron: &*
 27 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּעֲלוּ אֶל־הַר הַהָרִי לְעֵינָי *Eleazar fi-*
 28 כָּל־הָעֵדָה: וַיַּפִּשְׁטָה מֹשֶׁה אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וַיַּלְבֵּשׁ *lius ejus*
 אֹתָם אֶת־אֶלְעָזָר בְּנֵי־וִימָת אַהֲרֹן שֵׁם־בְּרֵאשִׁית הַהָרִי וַיַּרְדּ *sacerdotali-*
 29 מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר מִן־הָהָר: וַיִּרְאוּ כָּל־הָעֵדָה כִּי־גֹעַ אַהֲרֹן *bus vesti-*
 וַיִּבְכּוּ אֶת־אַהֲרֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל: *mentis in-*

duitur, &
patri in
summum
sacerdo-
tium suc-
cedit.

ס וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ־עַרְדַּי יֹשֵׁב הַנְּגֹב כִּי־כַחַד

כַּחַד יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ־הָאֲתָרִים וַיִּלְחַם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבּוּ מִמֶּנּוּ *Cap. XXI.*
 2 שְׁבִי: וַיִּדְרֵי יִשְׂרָאֵל נִדְרָה לִיהוָה וַיֹּאמֶר אִם־נָתַן תִּתֵּן *Rex Arad*
 3 אֶת־הָעַם הַזֶּה בְּיָדִי וְהַחֲרַמְתִּי אֶת־עַרְיָהֶם: וַיִּשְׁמַע *Chenaa-*
 יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת־הַכְּנַעֲנִי וַיַּחֲרֶם אֶתְהֶם *neus pu-*
 4 וְאֶת־עַרְיָהֶם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמְּקוֹם חֲרָמָה: *gnat cum*

פ

וַיִּסְעוּ מִהַר הַהָרִי דֶּרֶךְ־יָם־סוּף לְסַבֵּב אֶת־אֶרֶץ אֱדוֹם *Israël, qui*
 4 וַתִּקְצַר נַפְשֵׁי־הָעַם בְּדֶרֶךְ: וַיִּדְבַר הָעַם בְּאֱלֹהֵים הַ *propter vo-*
 וּבְמֹשֶׁה לֵּמָּה הֵעֵלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לָמוֹת בְּמִדְבַר כִּי־אֵין *tum Deo*
 6 לָחֶם וְאֵין מַיִם וְנַפְשֵׁנוּ קָצָה בְּלַחַם הַקָּלָקֶל: וַיִּשְׁלַח *factum*
 יְהוָה *omnes ejus*

urbes fun-
ditus ever-
tunt.
 4 *Populus*
magno de-
ferti itinere
defessus ob-

murmurat Deo, ac Moseh; & despicit Man: Deus autem immittit eis serpentes, qui eos suo veneno interficiant.
7 Rogant Moseh, ut pro eis oret Deum.
8 Oranti Moseh pro populo Deus precipit, ut serpentem ex eum conficiat, quem demorsu aspicientes, illico sanabuntur.
10 Aliquorum locorum fit mentio, per qua Israelita transferunt.
17 Carmen, quod cecinit Israel, cum Deus illis puteum aquarum dedit.
21 Mittit Israel legatos ad Sihon regem Emorai, exposcens ab eo aditum per terram suam, quem non conce-

יהוה בעם ארת הנחשים השרפים וינשכו את העם
וימת עם רב מ ישראל: ויבא העם אל משה ויאמרו
חטאנו כי דברנו ביהוה וכך התפלל אל יהוה ויסר
מעלינו את הנחשות תפלל משה בעד העם: ויאמר
יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה
כל הנשוק וראה אתו וחי: ויעש משה נחש נחשת
וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט
אל נחש הנחשת וחי: ויסעו בני ישראל ויחנו באבת:
ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני
מואב ממזרח השמש: משם נסעו ויחנו בנחל זרר:
משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא
מגבל האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין
האמרי: על כן יאמר בספר מלחמת יהוה ארת זרב
טו בסופה ואת הנחלים ארנון: ואשר הנחלים אשר
נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב: ומשם פארה
הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את העם
ואתנה להם מים: ס אז ישיר ישראל את
השירה הזאת עלי באר ענולה: באר חפרוה שרים
כרוה גדיבי העם במחקק במשענתם וממדבר
מתנה: וממתנה נחליאל ומנחליאל כמות: ומכמות
הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על
פני הישימן:
וישלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי לאמר:
אעברה בארצך לא נטה בשדה וכברם לא נשתה מי
באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר גבלך: ולא
נרזן סיחן את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחן את
כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה
ולחם בישראל: ויבהו ישראל לפי חרב וירש את
ארצו R 3 1 י

קלא
נברה

אָרְצוֹ מֵאֶרֶץ עַד-יַבֵּק עַד-בְּנֵי עַמּוֹן כִּי עוֹגְבוֹל בְּנֵי עַמּוֹן׃
 וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הָעָרִים הָאֵלֶּה וַיָּשֶׁב יִשְׂרָאֵל כֹּה
 26 בְּכָל עָרֵי הָאָמָרִי בַחֲשֹׁבוֹן וּבְכָל-בְּנֵי הַיָּהּ׃ כִּי חֲשַׁבּוֹן
 עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאָמָרִי הוּא וְהוּא נֹלְחֵם בְּמֶלֶךְ מוֹאָב
 27 הָרֵאשׁוֹן וַיִּקַּח אֶת כָּל אֶרְצוֹ מִדֹּד עַד אֶרֶץ אֵל-כֶּן׃
 וַיֹּאמְרוּ הַמְּשָׁלִים בְּאוֹ חֲשַׁבּוֹן תִּבְנֶה וּתְכַנֵּן עִיר סִיחֹן׃
 28 כִּי אֲשִׁיצְאָהּ מִחֲשַׁבּוֹן לְהִבָּה מִקְרִית סִיחֹן אֲכַלְהָ עַד
 29 מוֹאָב בְּעַלְיָ בְּמֹת אֶרֶץ אֵל-כֶּן׃ אוֹיֵלֶךְ מוֹאָב אֲבָרְתָּ עִם
 כְּמוֹשׁ נָתַן בְּנָיו פְּלִיטָם וּבְנֵיהֶם בְּשִׁבְיָת לְמֶלֶךְ אֲמָרִי
 סִיחֹן׃ וַיִּנָּחֵם אֲבֹד חֲשַׁבּוֹן עַד-דִּיבֶן וַיָּשִׁים עַד-נַפְחָל

dit, sed potius illi obviam occurrit: ac Israël superat eum, terramque occupat.

אֲשֶׁר עַד-מִדְבָּא׃ וַיָּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאָמָרִי׃ וַיִּשְׁלַח
 31 מֹשֶׁה לְרַגְלֵי אֶת יַעֲזָר וַיִּלְכְּדוּ בְּנֵי הַיָּהּ אֶת הָאָמָרִי וַיִּוְרֹסֶק
 32 אֲשֶׁר-שָׁם׃ וַיִּפְנוּ וַיַּעֲלוּ דֶרֶךְ הַבְּשָׁן וַיִּצְאֵהוּ עוֹג מֶלֶךְ-
 הַבְּשָׁן לִקְרֹאתָם הוּא וְכָל עַמּוֹ לְמַלְחָמָה אֶרְדֵּי׃
 33 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אֵל תִּירָא אֹתוֹ כִּי בִידֶךָ נָתַתִּי
 34 אֹתוֹ וְאֵת כָּל עַמּוֹ וְאֵת אֶרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לוֹ כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאָמָרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בַּחֲשַׁבּוֹן׃ וַיָּכּוּ אֹתוֹ לֵה
 וְאֶת-בְּנָיו וְאֵת כָּל עַמּוֹ עַד-בְּלַתִּי הַשְּׂאִיר לּוֹ שְׂרִיד
 וַיִּירָשׁוּ אֶת אֶרְצוֹ׃ וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבוֹת כָּבֹד

Cepit etiam Israël terram Faazer. Hog rex Basan egreditur in occursum Israëlitarum, à quibus etiam vincitur; atque ipsi terram ejus possident.

מֹאָב מַעְבַּר לִירְדֵן יִרְחוֹ׃ ס ס ס ס ס 40

וַיִּרְא בַלַּק בֶּן צְפּוֹר אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל
 2 לְאֲמָרִי׃ וַיָּגֵר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מֵאֵרֶץ כִּי-רֵכָה הוּא וַיִּקֵּן
 3 מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל-זִקְנֵי מְדִיָּן
 4 עֲתֵדוּ יִלְחָבוּ הַקְּהָל אֶת כָּל סָבִיבֵינוּ כִּלְחָף הַשּׁוֹר
 אֶת יֶרֶק הַשְּׂדֵה וּבַלַּק בֶּן צְפּוֹר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בְּעֵת
 הַהוּא׃ וַיִּשְׁלַח מְלָאכִים אֶל-בַּלְעָם בֶּן-בְּעוֹר פְּתוּרָה ה
 אֲשֶׁר עַל הַנָּהָר אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹ לִקְרֹאתָ לּוֹ לֵאמֹר הִנֵּה
 עַם יֹצֵא מִמִּצְרָיִם הִנֵּה כִּסְּפָה אֶת עֵינֵי הָאָרֶץ וְהוּא יָשֵׁב
 מִמְּלֵי

Cap. XXII. Perveniente populo ad campestris Moab; Balac Moabitae rex valde timet, & fœdus percussit cum Midianitis, legatos mittit ad Balaam gentium vatem, ut pa-

populo Dei maledicat; hac via reputans se illos superaverum.

ממלי: ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי
עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן
הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר
7 יואר: וילכו זקני מואב וזקני מדן וקסמים בידם ויבאו
8 אל בלעם וידברו אליו דברי בלק: ויאמר אליהם לינו
פה הלילה והשבת אתכם דבר כאשר ידבר יהוה
9 אליו וישבו שרי מואב עם בלעם: ויבא אלהים אל
10 בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ויאמר בלעם
אל האלהים בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי:
11 הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה
לכה קכה לי אתו אולי אוכל להלחם בו ונגרשתי:
12 ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר
13 את העם כי ברוך הוא: ויקם בלעם בבקר ויאמר
אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי
14 להלך עמכם: ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק
15 ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו: ויסף עוד בלק שלח
16 שרים רבים ונכבדים מאלה: ויבאו אל בלעם ויאמרו
לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי:
17 כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה
18 ולכה נא קכה לי את העם הזה: ויען בלעם ויאמר
אל עברי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף זהב
19 לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או
20 גדולה: ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה
כ וידערה מה יספ יהוה דבר עמי: ויבא אלהים
אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו
האנשים קום לך אתם ואף את הדבר אשר
21 יאדבר אליך אתו תעשה: ויקם בלעם בבקר
22 ויחבש את אֶתְנֹו וילך עם שרי מואב: ויחר אף
אלהים R 4 ד י

*Deus prohibet Bilham, ne eat, nec maledicat populo suo.
14 Dimittit ille legatos.
15 Balac iterum legatos nobiliores remittit ei.*

*20 Deus permittit Bilham, ut cum illis discedat, sed quod solum exequetur, quod dixerit ei.
21 Angelus*

אלהים כי הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך
 לשטן לו והוא רכב על אֲתָנוּ וּשְׁנֵי נְעָרָיו עִמּוֹ: וַתֵּרָא 23
 הָאֵתוֹן אֶת־מֵלָאךְ יְהוָה נֹצֵב בְּדֶרֶךְ וַחֲרָבוֹ שְׁלוֹפָה בִּירוֹ
 וַתֵּט הָאֵתוֹן מִן־הַדֶּרֶךְ וַתֵּלֶךְ בְּשֹׂרֵהּ וַיֵּךְ בַּלְעָם אֶת־ 38
 הָאֵתוֹן לְהַטְתָּהּ הַדֶּרֶךְ: וַיַּעֲמֵד מֵלָאךְ יְהוָה בְּמִשְׁעוֹל 24
 הַכְּרָמִים גָּדַר מִזֶּה וּגָדַר מִזֶּה: וַתֵּרָא הָאֵתוֹן אֶת־כַּהֲ 39
 מֵלָאךְ יְהוָה וַתֵּלַחֵץ אֶל־הַקִּיר וַתֵּלַחֵץ אֶת־רִגְלָהּ בַּלְעָם
 אֶל־הַקִּיר וַיִּסַּף לְהַכְתָּהּ: וַיּוֹסֶף מֵלָאךְ יְהוָה עֲבוּר 41
 וַיַּעֲמֵד בְּמָקוֹם צָר אֲשֶׁר אֵין דֶּרֶךְ לְנָטוֹת יָמִין וּשְׂמָאוֹל: קמ"ב ב"ק
 וַתֵּרָא הָאֵתוֹן אֶת־מֵלָאךְ יְהוָה וַתִּרְבֵּץ תַּחַת בַּלְעָם 27
 וַיַּחֲרֹף בַּלְעָם וַיֵּךְ אֶת־הָאֵתוֹן בְּמַקֵּל: וַיִּפְתַּח יְהוָה 28
 אֶת־פִּי הָאֵתוֹן וַתֹּאמֶר לְבַלְעָם מַה־עָשִׂיתִי לָךְ כִּי
 הִבִּיתִינִי זֶה שְׁלֹשׁ רִגְלִים: וַיֹּאמֶר בַּלְעָם לְאֵתוֹן כִּי 29
 הִתְעַלְלִיתְּ בִּי לֹא יִשְׁחָרֵב בִּירִי כִּי עָתָה הִרְגַתִּיךְ: 30
 וַתֹּאמֶר הָאֵתוֹן אֶל־בַּלְעָם הֲלוֹא אָנֹכִי אֲתָנֶךָ אֲשֶׁר־לִי
 רִכְבָּתְךָ עָלַי מֵעוֹדֶךָ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה הֲהִסְכַּן הִסְכַּנְתִּי
 לַעֲשׂוֹת לָךְ כִּהְיוֹתִי אֹמֵר לֹא: וַיִּגַּל יְהוָה אֶת־עֵינָי בַּלְעָם 31
 וַיֵּרָא אֶת־מֵלָאךְ יְהוָה נֹצֵב בְּדֶרֶךְ וַחֲרָבוֹ שְׁלֹפָה בִּירוֹ
 וַיִּקַּד וַיִּשְׁתַּחוּ לְאֹפָיו: וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֵלָאךְ יְהוָה עַל־ 32
 מַה הִכִּיתָ אֶת־אֲתָנֶךָ זֶה שְׁלוֹשׁ רִגְלִים הִנֵּה אָנֹכִי
 יֹצֵאתִי לִשְׁטָן כִּי־יֵרֵט הַדֶּרֶךְ לְגַדִּי: וַתֵּרָא הָאֵתוֹן 33
 וַתֵּט לִפְנֵי זֶה שְׁלֹשׁ רִגְלִים אֹלֵי נִטְתָהּ מִפְּנֵי כִּי עָתָה
 גַּם־אֲתָכֶה הִרְגַתִּי וְאוֹתָהּ הִחַיִּיתִי: וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל־ 34
 מֵלָאךְ יְהוָה חֲטָאתִי כִּי לֹא יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה נֹצֵב
 לְקִרְאתִי בְּדֶרֶךְ וְעָתָה אִם־דַּע בְּעֵינֶיךָ אֲשׁוּבָה לִי:
 וַיֹּאמֶר מֵלָאךְ יְהוָה אֶל־בַּלְעָם לָךְ עַם הָאֲנָשִׁים וְאַפְסָם לָהּ
 אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר־אָדַבְרָתְךָ אֵלַי אֲתוֹ תִּדְבַר וַיֵּלֶךְ בַּלְעָם
 עִם־שְׂרֵי בַלָּק: וַיִּשְׁמַע בַּלָּק כִּי־כָאֵל בַּלְעָם וַיֵּצֵא 36
 לְקִרְאתוֹ

apparet asina. super quam equitabat Bilham: at illa percurbata declinat à via, licet Bilham ter percutit illam.

Aperit Deus os asinae, & reprehendit Bilham, quod iniquè percussit illam.

Angelus se manifestat Bilham, & temerariam ejus mentem accusat; ac vetat illum, ne aliud eloquatur, quam quod ipse dixerit ei.

Audient Balac ad venturae

ל
 ב"ק 37
 ש
 ל"א 38
 א
 א"ב 39
 מ
 ק
 ו"ל 41
 א
 א
 ש
 ב"ד 3
 ר
 ל"ג 4
 א
 ה
 ב"ה 6
 ו"ה 7
 ו"ו 8
 ל"ד 8
 ק"ט 9
 א
 ל"ה 10
 ו"ז 11
 ו"ח 12
 ב"כ 13
 א

*Bilham, ei
obvians oc-
currit.*

לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנן אשר
 37 בקצה הגבול : ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח
 שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי האמנם
 38 לא אוכל כבדך : ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי
 אליך עתה היכל אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישם
 39 אלהים בפני אתו אדבר : וילך בלעם עם בלק ויבאו
 מ קרית חצות : ויזבח בלק בקרוצאון וישלח לבלעם
 40 ולשרים אשר אתו : ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם
 ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם : ויאמר בלעם

*Cap. xxiii.
Bilham
praecepit ipsi
Balac, ut
aedificet se-
ptem aras,
& sacrifici-
cia parat :
& abit ad
consulen-
dum Deum ;
ut maledi-
cat Israël.*

אך בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה
 1 שבעה פרים ושבעה אילים : ויעש בלק כאשר דבר
 3 בלעם ויעל בלק ובלעם פרו איל במזבח : ויאמר בלעם
 4 ל בלק התיצב על עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה
 לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי : ויקר
 אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת
 5 ערכתי ואעל פרו ואיל במזבח : וישם יהוה דבר בפני

*Redit Bil-
ham ad Ba-
lac, & in-
structione
divina be-
nedicit po-
pulo, talem
sibi finem
exoptans,
qualem ipse
predicebat
Israël.*

6 בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר : וישב אליו
 7 והנה נציב על עלתו הוא וכל שרי מואב : וישא משלו
 ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם
 8 לכה ארה לייקב ולכה זעמה ישראל : מה אקב לא
 9 קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה : כי מראש צרים
 אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדר ישכן ובגוים
 10 לא יתחשב : מי מנה עפרי יקב ומספר ארת רבע
 ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו :
 11 ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתך
 12 והנה ברכת ברך : ויענו ויאמר הלא את אשר ישם יהוה
 13 בפני אתו אשמר לדבר : ויאמר אליו בלק לך נא אתי

*Balac vi-
dens Bil-
ham bene-
dicere Is-*

אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה
 וכלו

14 וכלו לא תראה וקבנו לי משם: ויקחהו שרה צפנים
 אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פרו ואל
 במזבח: ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי טו
 אקרה כה: ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו 16
 ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: ויבא אליו והנוני צב 17
 על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר
 יהוה: וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי 18
 בנו צפר: לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם ההוא 19
 אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה: הנה ברך לקחתי כ
 וברך ולא אשיבנה: לא הביט און ביעקב ולא דאח 21
 עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: אל 22
 מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו: כי לא נחש 23
 ביעקב ולא יקסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל
 מה פעל אל: הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא 24
 ישכב עדי אכל מרר ודם חללים ישתה: ויאמר בלק כת
 אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברה לא תברכנו:
 ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר 26
 כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה: ויאמר בלק אל 27
 בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי ישר בעיני
 האלהים וקבתו לי משם: ויקח בלק את בלעם ראש 28
 הפעור הנשקף על פני הישימן: ויאמר בלעם אל 29
 בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה
 פרים ושבעה אילים: ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל
 פרו ואל במזבח: וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברה 30
 את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים
 וישת אל המדבר פניו: וישא בלעם את עיניו וירא את 31
 ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים: וישא 32
 משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם
 העין

raël, illum
 mutare lo-
 cum cogit;
 & facta
 preparatio-
 ne, sicut pri-
 mæ vice, de-
 monstrat ei.
 Deum esse
 immutabi-
 lem, neque
 in eum pœ-
 nitentiam
 cadere: nec
 non prospê-
 ritates &
 victorias
 Israël an-
 nunciat.

קמץ בקרמא
 27 His non
 obstanti-
 bus; Balac
 iterum sua-
 det illi, ut
 novum re-
 quirat lo-
 cum: &
 sicut primâ
 vice prepa-
 rationes fa-
 cit; ac ter-
 tiô Bilham
 benedicit
 Israël.
 Cap. xxiv.

קמץ
 בוק

4
 ה
 6
 7
 8
 9
 11
 12
 13
 14
 ט
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24

4 הָעֵינַן נָאִם שָׁמַע אֲמַר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מַחֲזֶה שְׂדֵי יַחֲזֶה נִפְלֵא

בראש עמוד
מימין בידה
שמ'ו

ה וְגִלּוֹי עֵינַיִם מִה־טָבוּ אֱהַלְךָ יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְתֶּךָ יִשְׂרָאֵל:

6 כְּנַחֲלִים נָטְיוּ כְּגֹנֹת עַל־נְרוֹר כְּאֱהָלִים נָטַע יְהוָה

7 כְּאֲרוֹזִים עַל־יַמִּים יֵזֶל מַיִם מִדְּלִיּוֹ וְזָרְעוּ בְּמִים רַבִּים וִירֹם

8 מֵאֲנֹג מַלְכוֹ וְתַנְשֵׂא מַלְכָּתוֹ: אֵל מוֹצִיאֵם מִמִּצְרַיִם

כְּתוֹעַפַת רֹאס לּוֹ יֹאכַל גּוֹיִם צָרִיו וְעַצְמַתֵּיהֶם יִגְרֹם וְחֲצִיו

9 יִמְחִין: כָּרַע שָׁכֵב כְּאֲרִי וְכִלְבִּיא מִי קִימְנוּ מִבְּרַכְךָ

Balac irascitur adversus Bilham, atque illum absque mercede ejicit à se.

י בְּרוּךְ וְאֲרִיךְ אַרְוֹר: וַיַּחֲדֵף אֵף בַּלַּק אֶל בַּלְעָם וַיִּסְפַּק

אֶת־פִּיּוֹ וַיֹּאמֶר בַּלַּק אֶל בַּלְעָם לֵקֵב אִיבִי קְרֹאתֶךָ

11 וְהִנֵּה בִרְכַת בְּרַךְ זֶה שֶׁל־שְׁפָעִמִּים: וְעַתָּה בִרְחַלְךָ

אֶל־מְקוֹמֶךָ אֲמַרְתִּי כִּבְדֵךְ אֶכְפֹּרְךָ וְהִנֵּה מִנְעַךְ יְהוָה

12 מִכְבוֹד: וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל־בַּלַּק הֲלֹא גַם־אֵל מַלְאֲכֶיךָ

13 אֲשֶׁר־שַׁלַּחְתִּי אֵלַי דְּבַרְתִּי לֵאמֹר: אִם־יִתֵּן לִי בַלַּק

מֵלֵא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוֹכַל לַעֲבֹד אֶת־פִּי יְהוָה

לַעֲשׂוֹת טוֹבָה אוֹ רָעָה מִלִּבִּי אֲשֶׁר־יִדְבַר יְהוָה אֶתּוֹ

14 Bilham in discessu suo praedicat regi Balac extremum populi sui finem; ac vaticinatur magnam felicitatem, insignesque victorias Israel in novissimis diebus, ceterarumque nationum successus.

14 אֲדַבֵּר: וְעַתָּה הִנְנִי הוֹלֵךְ לַעֲמִי לִכְהֵן אִיעֲצֶךָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה

טו הָעַם הַזֶּה לַעֲמֶךָ כְּאַחֲרֵית הַיָּמִים: וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר

נָאִם בַּלְעָם בְּנוּ כְּעַר וְנָאִם הַגִּבֹּר שְׁתֵּם הָעֵינַן:

16 נָאִם שָׁמַע אֲמַר יִשְׂרָאֵל וַיִּדַע דַּעַת עֲלִיּוֹן מַחֲזֶה שְׂדֵי יַחֲזֶה

17 נִפְלֵא וְגִלּוֹי עֵינַיִם: אֲרֹאנוּ וְלֹא עַתָּה אֲשׁוּרְנוּ וְלֹא קְרוֹב

דָּרֶךְ כּוֹכֵב מִיַּעֲקֹב וְקַם שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל וּמְחִין פְּאֵתִי

18 מוֹאָב וְקִרְקַר כָּל־בְּנֵי־שֵׁת: וְהִיחַ אֲדוֹם יִרְשֶׁה וְהִיחַ

19 יִרְשֶׁה שַׁעִיר אִיבִיו וַיִּשְׂרָאֵל עֲשֶׂה חֵיל: וַיִּרַד מִיַּעֲקֹב

כ וְהֵאבִיד שְׂרִיד מַעִיר: וַיִּרֵא אֶת־עַמְלֹק וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ

כא וַיֹּאמֶר רֹאשֵׁית גּוֹיִם עַמְלֹק וְאַחֲרֵיתוֹ עַד־אֲבָד: וַיִּרֵא

אֶת־הַקִּינִי וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֵיתָן מוֹשֶׁבֶךָ וְשֵׁים בְּסַלְעַ

קַנְיָה: כִּי אִם־יִהְיֶה לְבַעַר קִין עַד־מָרוּ אֲשׁוּר תִּשְׁבֶּךָ:

כב וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אוֹי מִי יַחֲזֶה מִשְׁמוֹ אֵל: וְצִים מִיַּד

כג כְּתִים

21 Perdu-ratio Cenai, idest, soceri Moseh, quod se populo Israel adjunxerit.

22 23 24

כתים וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד: ויקם כה בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק הלך לדרכו:

פ

וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות כה
 2 מואב: ותקראן לעם לזכתי אלהיהן ויאכל העם
 3 וישתחו לאלהיהן: ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר
 4 אף יהוה כישראל: ויאמר יהוה אל משה קח את
 כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגר השמש וישב
 חרון אף יהוה מישראל: ויאמר משה אל שפטי ה
 ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור:
 6 והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את
 המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל
 7 והמה בכים פתח אהל מועד: וירא פינחס בן אלעזר
 8 בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו ויבא
 אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם את
 איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה
 9 מעל בני ישראל: ויהיו המתים במגפה ארבעה
 ועשרים אלף:

Cap. XXV.
 Fornicator
 populus
 cum filia-
 bus Moab,
 & Midians;
 & cum eo-
 rum diis
 idolola-
 triam exer-
 cet.

4 Deus pre-
 cipit Mo-
 seh, ut eos
 graviter
 puniat.

6 Quidam
 ex illis au-
 dax se pu-
 blicè Mi-
 dianitidi
 adjunxit:
 Pinhas au-
 tem Dei
 honorem, ac
 populi sui
 zelans,
 ambos illos
 lanceâ
 transfigit;
 & cessavit
 strages,
 quam Deus
 populo im-
 miserat.

מא פ פ פ 41

וידבר יהוה אל משה לאמר: פינחס בן אלעזר בן
 אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו
 את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל
 בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום:
 12 והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר
 קנא לאלהיו וכפר על בני ישראל: ושם איש ישראל
 14 המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא
 בית אב לשמעני: ושם האשה המכה המדינית טו
 כזבי

11 ועירא

12 יא קטיעא

10 Deus
 pollicetur
 Pinhas per-
 petuum sa-
 cerdotium,
 ob egre-
 gium faci-
 nus, quod
 patrârat.
 14 Aperitur

16 17
 18
 פסקא
 מאצע
 פסקא
 אכו
 2
 3
 4
 ה
 6
 7
 8 9
 קטיא ק
 ה
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו

nomen, & genus eorum, quos Pinbas habet trans- fodit. 16 Præcipit Deus, ut molestia afficiant Medianitas.

בְּזִבִי בֵּרְתָּ צוּר רֹאשׁ אֲמוֹת בֵּית אָב בְּמִרְיָן הוּא :

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צִוּר אֶת הַמִּדְיָנִים 16 17

וְהִכִּיתֶם אוֹתָם: כִּי צִוְרִים הֵם לָכֶם בְּנִכְלֵיהֶם אֲשֶׁר-

נָכְלוּ לָכֶם עַל דְּבַר פְּעוּר וְעַל דְּבַר כּוֹזֵב בֵּית נְשֵׂי-

מִרְיָן אַחַתְּם הִמְכָּה בְּיוֹם הַמִּגְפָּה עַל דְּבַר פְּעוּר: 18

וְהָיָה אַחֲרֵי הַמִּגְפָּה 19

פ

Cap. xxvi. Anno 40. exitus populi ab Ægypto jubet Deus numerari populum Israël. 3 Moseh, & Eleazar summus sacerdos numerant eos, ac peculiaris mentio fit de unicujusque tribus familiaribus: & initium capit à Reuben: & inveniuntur à viginti annis & supra, 43730.

אָבִי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֱלֵעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן

לֵּאמֹר: שְׂאוּ אֶת רֹאשׁוֹ כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֶּן

עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם כְּלִי צִבְיָה

בְּיִשְׂרָאֵל: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאֱלֵעָזָר הַכֹּהֵן אֹתָם בְּעֵרְבַת

מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר: מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה

כָּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵי צֵאִים

הַמֵּאֲרָץ מִצְרַיִם: רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי רְאוּבֵן חֲנוּךְ

מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לְפִלֹאֵי מִשְׁפַּחַת הַפְּלֹאִי: לַחֲצֹרֶן

מִשְׁפַּחַת הַחֲצֹרֹנִי לְכַרְמֵי מִשְׁפַּחַת הַכַּרְמִי: אֵלֶּה

מִשְׁפַּחַת הָרְאוּבֵנִי וַיְהִיו פְּקָדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וָאַרְבָּעִים

אַלְפֵי וְשֶׁבַע מֵאוֹת וְשָׁלֹשִׁים: וּבְנֵי פִלֹאֵי אֵלֶּיב: וּבְנֵי

אֵלִיאָב נְמוֹאֵל וְדָתָן וְאַבִּירָם הוּא דָתָן וְאַבִּירָם קְרוּאֵי

הָעֵדֻת אֲשֶׁר הִצּוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן בְּעֵדֻת קִרְחַת

בְּהִצָּתָם עַל יְהוָה: וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וַתִּבְלַע

אֹתָם וְאֶת קִרְחַת בְּמֹת הָעֵדָה בְּאֹכַל הָאֵשׁ אֶת חֲמִשִּׁים

וּמֵאֲתָיִם אִישׁ וַיְהִיו לָנֶס: וּבְנֵי קִרְחַת לֹא מָתוּ: 11

בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפַּחַת לְנְמוֹאֵל מִשְׁפַּחַת

הַנְּמוֹאֵלִי לְיָמִין מִשְׁפַּחַת הַיְמִינִי לִיכִין מִשְׁפַּחַת הַיְכִינִי:

לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת הַזֶּרַחִי לְשֹׂאֹל מִשְׁפַּחַת הַשֹּׂאֹלִי:

אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעוֹנִי שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֲלָפִים וּמֵאֲתָיִם: 12

בְּנֵי גַד לְמִשְׁפַּחַת לְצַפּוֹן מִשְׁפַּחַת הַצַּפּוֹנִי

לְחֹגִי 13

Ex Simbon, 22200.

16 לחגי משפחת החגי לשוני משפחת השוני: לאוני
 17 משפחת האוני לערי משפחת הערי: לארוד משפחת
 18 הארודי לאראלי משפחת האראלי: אלה משפחת *Ex Gad,*
 בני גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: ס *40500.*
 19 בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען:
 20 ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני כ
 21 לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי: ויהיו
 בני פרץ לחצרן משפחת החצרני לחמול משפחת
 22 החמולי: אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים *Ex Jehu-*
 אלף וחמש מאות: ס בני יששכר למשפחתם *dah,*
 23 תולע משפחת התולעי לפזה משפחת הפוני: לישוב *76500.*
 24 משפחת הישבי לשמרון משפחת השמרני: אלה כה
 משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף *Ex Issa-*
 25 ושלוש מאות: ס בני זבולן למשפחתם לסרד *schar,*
 משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאל *64300.*
 26 משפחת היחלאל: אלה משפחת הזבולני לפקדיהם *Ex Zebu-*
 27 ששים אלף וחמש מאות: ס בני יוסף *lun,*
 28 למשפחתם מנשה ואפרים: בני מנשה למכיר משפחת *60500.*
 29 המכירי ומכיר הוליד את גלעד לגלעד משפחת
 הגלעדי: אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי ל
 30 לחלק משפחת החלקי: ואשריאל משפחת האשראלי
 31 ושכם משפחת השכמי: ושמירע משפחת השמידעי
 32 וחפר משפחת החפרי: וצלפחד בן חפר לא הולדו
 33 בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונערה
 34 הגלה מלכה ותרצה: אלה משפחת מנשה ופקדיהם *Ex Menaf-*
 שנים וחמשים אלף ושבע מאות: ס אלה בני לה *seh,*
 35 אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי *52700.*
 36 לבכר משפחת הבכרי לתחן משפחת התחני: ואלה
 בני

37 בני שותלח לערן משפחת הערני: אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם: ס בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבל לאחירם משפחת האחירמי: 39 לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי: מ ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי: אלה בני בנימן למשפחתם ופקדיהם 42 חמשה וארבעים אלף ושלש מאות: ס אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת 43 דן למשפחתם: כל משפחת השוחמי לפקדיהם 44 ארבעה ושלשים אלף וארבע מאות: ס בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת 45 מה יישוי לבריעה משפחת הבריעי: לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי: ושם 47 בת אשר שרח: אלה משפחת בני אשר לפקדיהם 48 שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: ס בני נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני: ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת 49 נ השלמי: אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם 51 חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים:

38 בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם: ס בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבל לאחירם משפחת האחירמי:

39 לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי: מ ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי: אלה בני בנימן למשפחתם ופקדיהם

42 חמשה וארבעים אלף ושלש מאות: ס אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת 43 דן למשפחתם: כל משפחת השוחמי לפקדיהם

44 ארבעה ושלשים אלף וארבע מאות: ס בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת 45 מה יישוי לבריעה משפחת הבריעי: לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי: ושם

47 בת אשר שרח: אלה משפחת בני אשר לפקדיהם 48 שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: ס בני נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני: ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת

49 נ השלמי: אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם 51 חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים:

52 וידבר יהוה אל משה לאמר: לאלה תחלק הארץ 54 בנחלה במספר שמות: לרב תרבה נחלתו ולמעט 55 נה תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: אך בגורל 56 יחלק את הארץ לשמות משות אבתם ינחלו: על פי 57 הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: ס ואלה פקודי

נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני: ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת 49 נ השלמי: אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם 51 חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים:

52 וידבר יהוה אל משה לאמר: לאלה תחלק הארץ 54 בנחלה במספר שמות: לרב תרבה נחלתו ולמעט 55 נה תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: אך בגורל 56 יחלק את הארץ לשמות משות אבתם ינחלו: על פי 57 הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: ס ואלה פקודי

52 וידבר יהוה אל משה לאמר: לאלה תחלק הארץ 54 בנחלה במספר שמות: לרב תרבה נחלתו ולמעט 55 נה תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: אך בגורל 56 יחלק את הארץ לשמות משות אבתם ינחלו: על פי 57 הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: ס ואלה פקודי

52 וידבר יהוה אל משה לאמר: לאלה תחלק הארץ 54 בנחלה במספר שמות: לרב תרבה נחלתו ולמעט 55 נה תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: אך בגורל 56 יחלק את הארץ לשמות משות אבתם ינחלו: על פי 57 הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: ס ואלה פקודי

52 וידבר יהוה אל משה לאמר: לאלה תחלק הארץ 54 בנחלה במספר שמות: לרב תרבה נחלתו ולמעט 55 נה תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: אך בגורל 56 יחלק את הארץ לשמות משות אבתם ינחלו: על פי 57 הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: ס ואלה פקודי

52 וידבר יהוה אל משה לאמר: לאלה תחלק הארץ 54 בנחלה במספר שמות: לרב תרבה נחלתו ולמעט 55 נה תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: אך בגורל 56 יחלק את הארץ לשמות משות אבתם ינחלו: על פי 57 הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: ס ואלה פקודי

52 וידבר יהוה אל משה לאמר: לאלה תחלק הארץ 54 בנחלה במספר שמות: לרב תרבה נחלתו ולמעט 55 נה תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: אך בגורל 56 יחלק את הארץ לשמות משות אבתם ינחלו: על פי 57 הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: ס ואלה פקודי

52 וידבר יהוה אל משה לאמר: לאלה תחלק הארץ 54 בנחלה במספר שמות: לרב תרבה נחלתו ולמעט 55 נה תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: אך בגורל 56 יחלק את הארץ לשמות משות אבתם ינחלו: על פי 57 הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: ס ואלה פקודי

Ex Ephraim, 32500.

Ex Benjamin, 45600.

Ex Dan, 64400.

Ex Aser, 53400.

50 Ex Naphtali, 45400.

51 Summa omnium tribuum, 601730.

52 Præcipit Deus, ut inter hos

terra promissionis dividatur;

53 exponit, quomodo hæc divisio futura sit.

56 Tribus Levi scot. sim numeratur.

פְּקוּדֵי הַלְוִי לְמִשְׁפַּחְתְּכֶם לְגִרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַגֵּר שְׁנֵי
 לְקַהֲרֵת מִשְׁפַּחַת הַקְּהַתִּי לְמִרְי מִשְׁפַּחַת הַמִּרְיִי :
 58 אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת לְוִי מִשְׁפַּחַת הַלְבְּנֵי מִשְׁפַּחַת הַחֲבֹנִי
 מִשְׁפַּחַת הַמַּחֲלִי מִשְׁפַּחַת הַמּוּשִׁי מִשְׁפַּחַת הַקִּרְחִי
 59 וְקַהֲתֵי הוֹלֵד אֶת עֲמֵרָם : וְשֵׁם אִשְׁרֵת עֲמֵרָם יוֹכָבֵד
 בֵּת לְוִי אֲשֶׁר יֵלְדָה אֹתָהּ לְוִי בְּמִצְרַיִם וְתֵלְדֵה לְעֲמֵרָם
 אֶת אֶהֱרֹן וְאֶת מֹשֶׁה וְאֶת מֵרִים אֶחָתָם וְיֹולֵד לְאֶהֱרֹן
 אֶת נָדָב וְאֶת אֲבִיהוּא אֶת אֶלְעָזָר וְאֶת אִיתָמָר :
 61 וַיִּמַּת נָדָב וְאֲבִיהוּא בְּהַקְרִיבִים אֲשֶׁר־זָרָה לִפְנֵי יְהוָה :

62 וַיְהִיו פְּקוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף כָּל־זָכָר מִבֶּן
 חֹדֶשׁ שׁוֹמֵעֵלָה כִּי לֹא הִתְפַּקְדוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי
 63 לֹא־נָתַן לָהֶם נַחֲלָה בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : אֱלֹהֵי פְּקוּדֵי
 מִשְׁפַּחַת אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פְּקָדוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 64 בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יַרְחוֹ : וּבְאֵלֶּה לֹא־הָיָה אִישׁ
 מִפְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פְּקָדוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּמִדְבַר סִינַי : כִּי־אָמַר יְהוָה לָהֶם מוֹת יִמְתּוּ בְּמִדְבַר סִי
 וְלֹא־גוֹתַר מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם־כָּל־בֶּן בֶּן־יִפְנֶה וַיְהִי וַיִּשְׁעַבְּךָ

Numerati
 ex tribu
 Levi, ab
 uno mense
 & supra
 sunt
 23000.
 64 Quod
 in his nu-
 meratis
 populi Is-
 rael nemo
 fuit ex pri-
 ma enume-
 ratione.
 Cap. xxvii.
 Filia Selo-
 phhad pro-
 ponunt Mo-
 seh, ut det
 eis heredi-
 tatem pa-
 tris sui,
 quod ille
 filios non
 habeat.
 Mosch con-
 sult Deum,
 qui earum
 petitionem
 rectam ju-
 dicat, &

נָוִן : וַתִּקְרַבְנָה בְּנוֹת צִלְפַּחַד בְּן־חֲפַר כִּז א
 בֶּן־גִּלְעָד בֶּן־מְכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה בֶּן־יוֹסֵף
 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֹתָיו מַחֲלָה נַעֲרָה וְחַגְלָה וּמִלְכָּה
 2 וְתַרְצֵה : וַתַּעֲמִדְנָה לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
 וּלְפָנֵי הַנְּשִׂאִים וְכָל־הָעֵדָה פָּתַח אֶהֱלֵמוֹעֵד לֵאמֹר :
 3 אֲבִינּוֹ מֵת בְּמִדְבַר וְהוּא לֹא־הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה
 הַנּוֹעֲדִים עַל־יְהוָה בְּעֶרְבַת קָרַח כִּי־בַחֲטָאוֹ מֵת וּבָנָיִם
 לֹא־הָיוּ לוֹ : לְמַה יִּגְרַע שֵׁם אֲבִינּוֹ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי
 4 אֵין לוֹ בֶּן תְּנֶה לָנוּ אַחֲזָה בְּתוֹךְ אַחֵי אֲבִינּוֹ : וַיִּקְרַב ה

מֹשֶׁה אֶת־מִשְׁפָּטָן לִפְנֵי יְהוָה :
 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : כִּן בְּנֹת צִלְפַּחַד דִּבְרַתְךָ
 7 נָתַן

נון וכתו
 פ
 7

8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64

hac occasione instituit legem ad heredes pertinentem.

נתן התן להם אחוזת נחלה בתוך אחי אביהם
8 והעברת את נחלת אביהן להן: ואל בני ישראל תדבר
לאמר איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו
9 לבתו: ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו:
10 ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו: ואם
אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרב
אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל
לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה: פ

Deus agit cum Mose de obitu eius.

11 ואמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה
12 וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל: וראית
אתה ונאספת אל עמך גם אתה כאשר נאסף אהרן
13 אהרן: כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת הערה
להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת קרש מדבר-

Moseh rogat Deum, ut sufficientem populo pastorem provideat.

14 צן: וידבר משה אל יהוה לאמר: יפקד
15 יהוה אלהי הרוחת לכל בשר איש על הערה: אשר
יצא לפניו ויבא אל לפניו ויציאם ויבאם
16 ויבאם ולא תהיה עדר יהוה כצאן אשר אין להם
17 רעה: ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן
18 נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו: והעמדת
אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתו אתו
19 לעניהם: ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת
20 בני ישראל: ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו
במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו
21 הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה: ויעש משה
כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני
22 אלעזר הכהן ולפני כל העדה: ויסמך את ידיו עליו
23 ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה: פ

Cap. xxviii. Agit de sacrificiis.

24 וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל
יא ויאמרו

2 ואמרת אלהם את קרבני לחמי לאשיריח ניהו
 3 תשמרו להקריב ליבמועדו: ואמרת להם זה האשה
 4 אשר תקריבו ליהורה כבשים בני שנה תמימם שנים
 5 ליום עלה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר ואת
 6 הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשית האפרה ה
 7 סלת למנחה בלולה בשמן כתיבת רביעת ההין: עלת
 8 תמיד העשיה בהר סיני לריח ניהח אשה ליהוה: ונסכו
 9 רביעת ההין לכבש האחר בקדש הסך נסך שכר
 10 ליהוה: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת
 11 הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניהח ליהוה: פ
 12 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני
 13 עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת
 14 בשבתו על עלת התמיד ונסכה: פ
 15 ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהורה פרים בני בקר
 16 שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם:
 17 ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחר
 18 ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחר:
 19 ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחר
 20 עלה ריח ניהח אשה ליהוה: ונסכיהם חצי ההין יהיה
 21 לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין ואת
 22 עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: ושעיר עזים אחד טו
 23 לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו:
 24 ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש
 25 פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג
 26 שבעת ימים מצות יאכל: ביום הראשון מקרא קדש
 27 כל מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם אשה
 28 עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה
 29 כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם: ומנחתם סלת כ
 30 בלולה

qua totius
 anni cur-
 riculo of-
 ferenda
 erant: &
 initium su-
 mit à duo-
 bus agnis,
 qui singu-
 lus diebus
 offerrentur.
 agnus unus
 manè, &
 alter vespere.

Sacrificia,
 qua præter
 illa perpetua, in sab-
 bat his cele-
 brarentur.
 Similiter
 in capitibus men-
 sium.

Agnus pas-
 chalis decima quar-
 ta die men-
 sis primi.
 Decima
 quinta die
 mensis præ-
 dicti, azy-
 morum pa-
 num septem

הב' בתוחה

diebus solemnitatis; & sacrificia his diebus offerenda.

בלולה בשמן שלשה עשרנים לפרו שני עשרנים
לאיל תעשו: עשרון עשרון תעשה לכבש האחד
לשבעת הכבשים: ושעיר חטאת אחד לכפר
עליכם: מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד
תעשו את אלה: כאלה תעשו ליום שבעת ימים
לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עולת התמיד יעשה
נה ונסכו: וביום השביעי מקרא קודש יהיה לכם כל

Heb. adomdarum solemnitatis, & sacrificia tunc celebranda.

מלאכת עבודה לא תעשו: וביום
הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה
בשבעתיכם מקרא קודש יהיה לכם כל מלאכת
עבודה לא תעשו: והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה
פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני
שנה: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים
לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד: עשרון עשרון
לכבש האחד לשבעת הכבשים: שעיר עזים אחד
לכפר עליכם: מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו
תמימים יהיו לכם ונסביהם: פ

Cap. xxix. Solemnitas jubilationis, prima septimi mensis die, & sacrificia tunc offerenda.

ובחדש השביעי באחד לחודש מקרא קודש יהיה
לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה
לכם: ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר
אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים:
ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני
עשרנים לאיל: ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת
הכבשים: ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם:
מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה
ונסביהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה: ס

Celebritas expiationum, & sacrificia ad illam per-

ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קודש יהיה
לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו:
יה ב ב s והקרבתם

8 והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פֶּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד
 אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יְהִיוּ לָכֶם :
 9 וּמִנְחַתָּם סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לִפְרֵי שְׁנֵי
 עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל הָאֶחָד : עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד
 11 לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים : שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד
 חֲטָאת הַכִּפָּרִים וְעֹלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחַתֹּהוּ וְנִסְכֵיהֶם :
 12 וּבַחֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
 מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלְאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
 13 וְחַגְתֶּם חֹג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים : וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ אִשָּׁה
 רִיחַ־נִיחָח לַיהוָה פְּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵי אֵילִם
 שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַת עֶשְׂרֵי תְּמִימִם יְהִיוּ :
 14 וּמִנְחַתָּם סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לִפְרֵי
 הָאֶחָד לְשֹׁלֶשָׁה עֶשְׂרֵי פְּרִים שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל הָאֶחָד
 לְשְׁנֵי הָאֵילִם : וְעֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד לְאַרְבַּעַת
 15 עֶשְׂרֵי כִבְשִׁים : וְשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד עֹלֹת
 17 הַתְּמִיד מִנְחַתֹּהוּ וְנִסְכָּה : וּבְיוֹם הַשְּׁנִי
 פְּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־
 18 שָׁנָה אַרְבַּעַת עֶשְׂרֵי תְּמִימִם : וּמִנְחַתָּם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים
 19 לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט : וְשְׁעִיר עִזִּים
 אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחַתֹּהוּ וְנִסְכֵיהֶם :
 21 וּבְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּרִים עֶשְׂרֵי עֶשְׂרֵי אֵילִם כ
 שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַת עֶשְׂרֵי תְּמִימִם :
 22 וּמִנְחַתָּם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם
 23 כַּמִּשְׁפָּט : וְשְׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד
 24 וּמִנְחַתֹּהוּ וְנִסְכָּה : וּבְיוֹם הָרִבִּיעִי פְּרִים
 עֶשְׂרֵי אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַת עֶשְׂרֵי
 תְּמִימִם : מִנְחַתָּם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים
 25 בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט : וְשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד כח
 עֹלֹת

tinenda
decima lu-
na pradi-
cta die.

Tabernaculo-
rum festu-
m per septem
dies, decima
quinta se-
ptimi men-
sis die, &
sacrificia in
illa offeren-
da; ac ordo
septuaginta
taurorum,
qui in hac
celebritate
offerentur,
per hos se-
ptem dies
divisi:
nempe 3
Primâ die,
13 tauri.
17 Secun-
dâ die,
12 tauri.
Tertiâ die,
11 tauri.

Quartâ
die,
10 tauri.

נקוד
על

קלט

Quintâ die,
9 tauri.

26 עלת התמיד מנחתה ונסכה: ם וביום

החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני שנה

27 ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסכיהם לפרים

28 לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת

אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ם

Sextâ die,
8 tauri.

29 וביום הששי פרים שמנה אילים שנים כבשים

ל בני שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסכיהם

30 לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר

חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכיה:

Septimâ die,
7 tauri.

31 ם וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים

32 כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם

ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם

34 כמשפטם: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד

Octavâ die,
prescribit
solemnita-
tem cum
operis in-
termiffione,
aliaque sa-
crificia.

לה מנחתה ונסכה: ם ביום השמיני עצרת תהיה

36 לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם עלה

אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני

37 שנה שבעה תמימם: מנחתם ונסכיהם לפר לאיל

38 ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד

39 מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: אלה תעשו

ליהוה כמו עדיכם לבד מנדריכם ונדבתים לעלתיכם

ל ולמנחתיכם ולנסכיהם ולשלמיכם: ויאמר משה אל

בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה:

Cap. XXX.
Commen-
dat ei, qui
aliquod vo-
tum, aut
juramen-
tum absti-
nentia fece-
rit, ne illud
violat.

42 פ פ פ מב

1 וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר

2 זה הדבר אשר צוה יהוה: איש כי ידר נדר ליהוה

או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו

4 ככל היצא מפיו יעשה: ואשה כי תדר נדר ליהוה

Quod si fi-
lia votum
fecerit Deo,

יח 3 8 ואסרה

4 ואסרה אסר בבית אביה פנעריה: ושמע אביה את ה
 5 נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה
 6 אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על
 7 נפשה יקום: ואסרניא אביה אתה ביום שמעו כל
 8 נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה
 9 יסלח לה כי הניא אביה אתה: ואסרניא תהיה לאיש
 10 ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על
 11 נפשה: ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו
 12 נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו: ואסרניא
 13 שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה
 14 ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהוה
 15 יסלח לה: ונדר אלמנה ונרושה כל אשר אסרה על
 16 נפשה יקום עליה: ואסרניא אישה נדרה או אסרה
 17 אסר על נפשה בשבעה: ושמע אישה והחריש לה
 18 לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר
 19 אסרה על נפשה יקום: ואסרניא יפר אתם אישה
 20 ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה
 21 לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח לה: כל נדר
 22 וכל שבעת אסר לענת נפש אישה יקמנו ואישה
 23 יפרנו: ואסרניא שחריש לה אישה מיום אל יום
 24 והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר
 25 עליה הקים אתם כי החריש לה ביום שמעו: ואסר
 26 הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונה: אלה
 27 החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו
 28 בין אב לבתו פנעריה בית אביה:

domi patris
 sui in ado-
 lescentia,
 & pater
 confenserit
 ei, stabile
 sit; si vero
 irritum fe-
 cerit illud,
 irritum
 maneat.
 7 Quod
 vir eandem
 facultatem
 habeat in
 vota, qui-
 bus se ob-
 strinxerit
 uxor.
 10 Quod
 votum vi-
 dua, & re-
 pudiate,
 firmum sit.

Quanam
 vota potest
 maritus ir-
 rita facere.

Cap. xxxi.
 Fuit Israël
 ex jussu Dei
 bellum ir-
 ferunt Mi-
 dianitis.

1 ודבר יהוה אל משה לאמר: נקם נקמת בני ישראל לא
 2 מאת המדינים אחר תאסף אל עמך: וידבר משה
 3 אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו
 על

quare 12 millia hominum armata tendunt; & Pinhas pergit cum sacris instrumentis, & jubilationis tubis.

7 Omnem masculinum interficiunt, ac quinque reges, & ipsum Biliham.

9 Foeminas, & parvulos captivos abducunt: urbes quoque igne comburunt; & quid in illis erat, depradantur.

Irafcitur Mofeh contra exercitus duces, quod mulieribus vitam concesserint; ac precipit, ut occidant omnes matres in parvulis, & omnem mulierem, qua virum cognoverit; parvulis tamen ex mulieribus vitam permittant.

4 על מדין לתת נקמת יהוה במדין: אלף למטה אלף
ה למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא: וימסרו
מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי
6 צבא: וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם
וארת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש
7 והצרות התרועה בידו: ויצבאו על מדין כאשר צוה
8 יהוה את משה ויהרגו כל זכר: ואת מלכי מדין הרגו
על חלליהם את אויות דקם ואת צור ואת חור
9 ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת כל עם בן בעור
הרגו בהרב: וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת
טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל
י חילם בזו: ואת כל עריהם כמושבתם ואת כל
11 מירתם שרפו באש: ויקחו את כל השלל ואת כל
12 המלקוח באדם ובבהמה: ויבאו אל משה ואל
אלעזר הכהן ואל ערת בני ישראל את השבי ואת
13 המלקוח ואת השלל אל המחנה אל ערבת מואב
אשר על ירדן ירחו: ויצאו משה ואלעזר
14 הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ
למחנה: ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים
15 ושרי המאות הבאים מצבא המחנה: ויאמר אליהם
16 משה החייתם כל נקבה: הן הנה היו לבני ישראל
בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי
17 המגפה בעדת יהוה: ועתה הרגו כל זכר בטף וכל
18 אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו: וכל הטף בנשים
19 אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם: ואתם חנו
מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל יגע
בחלל תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם
ב ושבבים: וכל בגר וכל כלי עור וכל מעשרו עזים
יח ד 4 וכל

19 Modum se ipsos purgandi admonet eos.

21 וכל כלי עין תתחטאו: ויאמר אלעזר

Eleazar indicat hac militaribus viris, simul & aliqua statuta ad vasa aenea pertinentia, ut illis uti possent.

הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת

22 התורה אשר צוה יהוה את משה: אך את הזהב

ואת הכסף את הנחשת את הפרזל את הבדיל

23 ואת העפרת: כל דבר אשר יבא באש תעבירו

באש וטהר אך כמי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא

24 באש תעבירו במים: וכנסתם בגדיכם ביום השביעי

Subet Deus totius prae-dae summam capi, illamque inter eos, qui egressi sunt ad pugnam, & universam congregationem distribu.

וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה: ויאמר כה

26 יהוה אל משה לאמר: שא את ראש מלקוח

השבי באדם ובכהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי

27 אבות העדה: וחצית את המלקוח בין תפשי

28 המלחמה היצאים לצבא ובין כל העדה: והרמת

מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא

אחר נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר

29 ומן החמרים ומן הצאן: ממחציתם תקחו ונתתה

לאלעזר הכהן הרומת יהוה: וממחצת בני ל

ישראל תקח אחד אחד מן החמשים מן האדם

מן הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה

ונתתה אתם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה:

31 ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה:

32 ויהי המלקוח יתר הבו אשר בזו עס הצבא צאן שש

33 מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים: ובקר שנים

34 ושבעים אלף וחמרים אחד וששים אלף: ונפש אדם

מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים

36 וששים אלף: ותהי המחצה חלק היצאים בצבא

מספר הצאן של שמאות אלף וששים אלף ושבעת

37 אלפים וחמש מאות: ויהי המכס ליהוה מן הצאן

38 שש מאות חמש ושבעים: והבקר ששה וששים אלף

ומכס

28 Statuit Deus, ut de media parte eorum, qui egressi sunt ad pugnam, portio una ex quingentis sacerdotibus separetur: ac ex media parte populi, portio una ex quinquaginta Levitis tribuatur.
31 Summa totius prae-dae.
36 Summa media partis, que re-

39 מ 41 42 43 44 46 47 48 49 51 52 53 54

*ris bellato-
ribus obti-
git.*

*Summa
portionis
sacerdoti-
bus exhi-
bita.*

*43 Summa
media par-
tis, qua po-
pulo obve-
nit, & quod
unum ex
quingua-
ginta, Le-
vitis tri-
buerit.*

*Ornamenta
aurea, qua
praefecti mi-
litares Deo
obtulerunt.*

*Cap. xxxii.
Tribus Reu-
ben, & Gad
terram ci-
tra Farden
agnoscentes
valde uti-
lem esse pe-*

39 ומכסם ליהוה שנים ושבעים: וחמרים שלשים אלף
מ וחמש מאות ומכסם ליהוה אחר וששים: ונפש אדם
ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש:
41 ויתן משה ארז מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן
42 כאשר צוה יהוה את משה: וממחצית בני ישראל
43 אשר חצה משה מן האנשים הצבאים: ותהי מחצת
העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעת
44 אלפים וחמש מאות: ובקר ששה ושלשים אלף:
45 ומה וחמרים שלשים אלף וחמש מאות: ונפש אדם ששה
47 עשר אלף: ויקח משה ממחצת בני ישראל את האחו
אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם
ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את
48 משה: ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא
49 שרי האלפים ושרי המאות: ויאמרו אל משה עבדיך
נשאנו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקר
נ ממונו איש: ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא
כלי זהב אצערדה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על
51 נפשתינו לפני יהוה: ויקח משה ואלעזר הכהן את
52 הזהב מאתם כל כלי מעשה: ויהי כלי זהב התרומה
אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות
וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות:
53 אנשי הצבא בזו איש לו: ויקח משה ואלעזר הכהן
את הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל
אהל מועד זכרון לבני ישראל לפני יהוה: פ
לב ומקנה ירב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד ויראו
את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום
2 מקנה: ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה
3 ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר: עמרות
ורבן

21 וריבן ויעזר ונמרה וחשכון ואלעלה ושכם ונבו ובען :
 22 הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה
 23 הוא ולעבדיך מקנה : **ס** ויאמרו אם ה
 24 מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך
 25 לאחור אל תעברנו את הירדן : ויאמר משה לבני
 26 גדול בני ראובן האחים יבאו למלחמה ואתם תשבו
 27 פה : ולמה תנואון את לב בני ישראל מעבר אל
 28 הארץ אשר נתן להם יהוה : כה עשו אבתיכם
 29 בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ : ויעלו
 30 ערנחל אשכול וידאו את הארץ ויניאו את לב בני
 31 ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה :
 32 ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר : אם יראו
 33 האנשים העלים ממצרים מכן עשרים שנה ומעלה
 34 את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב
 35 כי לא מלאו אחרי : בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע
 36 בן נון כי מלאו אחרי יהוה : ויחר אף יהוה בישראל
 37 וינעם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה
 38 הרע בעיני יהוה : והנה קמתם תחת אבתיכם תרבות
 39 אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף יהוה אל
 40 ישראל : כי תשובן מאחוריו ויסף עוד להניחו במדבר
 41 ושחתם לכל העם הזה : **ס** וישו אליו ויאמרו
 42 גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו : ואנחנו
 43 נחליץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם הכי אנס אל
 44 מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני שבי הארץ : לא
 45 נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו :
 46 כי לא נחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה
 47 נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה : **פ**
 48 ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר הזה כ
 49 אם

coris eorum in
 multitudi-
 ni, illam a
 Mosch ex-
 poscunt,
 Farden
 transire
 recusantes.
 6 Mosch
 aspere re-
 prehendit
 eos, quod
 iniqua pe-
 terent, &
 manifesta:
 illis ma-
 gnam per-
 niciem,
 quam uni-
 verso popu-
 lo parerent,
 quod ipsi
 Farden
 transire
 nollent.
 Illi circa
 petita pre-
 cibus in-
 stant, &
 proponunt
 se cum filiis
 Israël ar-
 matos ad
 bellum itu-
 ros, donec
 unusquis-
 que in ha-
 reditate sua
 quiescat.
 20 Hac con-

7 תניאון

21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49

*ditione Mo-
seh concedit
eis terram,
quam pe-
tunt.*

21 אַם־תִּחְלְצוּ לִפְנֵי יְהוָה לַמִּלְחָמָה: וְעָבַד לְכֶם כָּל־
 חֲלוּץ אֶת־הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי יְהוָה עַד הוֹרִישׁוּ אֶת־אֵיבֹי
 22 מִפְּנֵיו: וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה וְאַחַר תִּשְׁבוּ
 וְהִייתֶם נָקִים מִיְהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהִיְתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת
 23 לְכֶם לְאַחֲזָה לִפְנֵי יְהוָה: וְאִם־לֹא תַעֲשׂוּן כִּן הִנֵּה
 חֲטַאתֶם לַיהוָה וְדַעוּ חֲטַאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצֵא אֶתְכֶם:
 24 כִּנּוּר לְכֶם עָרִים לְטַפְכֶם וְגִדְרֹת לְצִנְאֲכֶם וְהִצַּא מִפִּיכֶם
 נֶה תַעֲשׂוּ: וַיֹּאמֶר בְּנֵי־גֵר וּבְנֵי־רְאוּבֵן אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר
 26 עֲבָדֶיךָ יַעֲשׂוּ כְּאֲשֶׁר אָדְנִי מִצִּוְהָ: טַפְנוּ נְשִׁינוּ מִקְנֵנוּ
 27 וְכָל־בְּהֵמַתֵּנוּ יְהִיוּ שֵׁם בְּעָרֵי הַגִּלְעָד: וְעֲבָדֶיךָ יַעֲבֹרוּ
 כָּל־חֲלוּץ צְבָא לִפְנֵי יְהוָה לַמִּלְחָמָה כְּאֲשֶׁר אָדְנִי
 28 דִּבֶּר: וַיֵּצֵאוּ לָהֶם מֹשֶׁה אֶת אֱלֵעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶת יְהוֹשֻׁעַ
 29 בֶּן־נּוּן וְאֶת־רֹאשֵׁי אֲבוֹת הַמִּטּוֹת לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֱלֹהִים אִם־יַעֲבֹרוּ בְנֵי־גֵר וּבְנֵי־רְאוּבֵן אֶתְכֶם
 אֶת־הַיַּרְדֵּן כָּל־חֲלוּץ לַמִּלְחָמָה לִפְנֵי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה
 הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם וְנָתַתֶּם לָהֶם אֶת־אֶרֶץ הַגִּלְעָד
 לְאַחֲזָה: וְאִם־לֹא יַעֲבֹרוּ חֲלוּצִים אֶתְכֶם וְנִאֲחֲזוּ
 31 בְּתַכְכֶם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: וַיַּעֲנוּ בְנֵי־גֵר וּבְנֵי־רְאוּבֵן לֵאמֹר
 32 אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־עֲבָדֶיךָ כִּן נַעֲשֶׂה: נַחֲנוּ
 נַעֲבֹד חֲלוּצִים לִפְנֵי יְהוָה אֶרֶץ כְּנָעַן וְאַתָּנוּ אַחֲזֵת
 33 נַחֲלַתְנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן: וַיִּתֵּן לָהֶם מֹשֶׁה לְבְנֵי־גֵר
 וּלְבְנֵי־רְאוּבֵן וּלְחֻצֵי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה בֶּן־יֹסֵף אֶת־
 מַמְלַכַת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְאֶת־מַמְלַכַת עֹוג מֶלֶךְ
 הַבְּשָׁן הָאָרֶץ לְעָרֵיהָ בְּגִבְלֹת עָרֵי הָאָרֶץ סָבִיב:
 34 וַיְבִנוּ בְנֵי־גֵר אֶת־דִּיבֵן וְאֶת־עֶטְרֹת וְאֶת־עֶרְעֵר:
 36 וְאֶת־עֶטְרֹת שׁוּפָן וְאֶת־יְעֹזֵר וַיִּגְבְּהָה: וְאֶת־בֵּית נִמְרֹה
 37 וְאֶת־בֵּית הָרֶן עָרֵי מְבַצְרוֹת גִּדְרֹת צֹאן: וּבְנֵי־רְאוּבֵן בָּנוּ
 38 אֶת־חֶשְׁבוֹן וְאֶת־אֱלֵעָזָר וְאֶת־קִרְיָתִים: וְאֶת־נָבו
 וְאֶת־

*Mofeh hu-
jus pacti
memoriam
summo sa-
cerdoti
Eleazar,
& Jeho-
suah com-
mendat.*

*Terram il-
lis tribuit
Mofeh, &
adjungit eis
citra Far-
den dimi-
diam tri-
bum Me-
nasseh.
34 Apra il-
li in terris
erigunt
adificia.*

וְאֶת־בְּעַל־מְעֹן מוֹסְבֵת שֵׁם וְאֶת־שִׁבְמָה וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁמֹת
 אֶת־שְׁמוֹת הָעָרִים אֲשֶׁר בָּנוּ: וַיִּלְכוּ בְּנֵי מַכִּיר בֶּן־מִנָּשֶׁה
 גִּלְעָד וַיִּלְכְּדוּ וַיֹּרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בָּהּ: וַיְתֵן מֹשֶׁה
 מְשָׁרֶה אֶת־הַגִּלְעָד לַמַּכִּיר בֶּן־מִנָּשֶׁה וַיֵּשֶׁב בָּהּ: וַיֹּאמֶר
 בֶּן־מִנָּשֶׁה הֲלֹךְ וַיִּלְכְּדוּ אֶת־חֹתֵי הַיָּם וַיִּקְרְאוּ אֶתְּחֵן חֹתֵי
 יָמִין: וְנָבַח הֲלֹךְ וַיִּלְכְּדוּ אֶת־קִנְתָּה וְאֶת־בְּנַת־הָיִקְרָא
 ה' 43 א לָהּ נִבַח בְּשֵׁמוֹ:

פ פ פ מנ 43

אֵלֶּה מִסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְנַחַל
 2 לְצַבְאֹתַם בִּיד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־
 מוֹצֵאוֹתֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה וְאֵלֶּה מִסְעֵיהֶם
 3 לְמוֹצָאוֹתֵיהֶם: וַיִּסְעוּ מֵרַעַמְסֶס בְּחֹדֶשׁ הָרֵאשׁוֹן בַּחֲמִשָּׁה
 עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרֵאשׁוֹן מִמִּחְרַת הַפֶּסַח יֵצְאוּ בְנֵי־
 4 יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָמֶה לְעֵינֵי כָּל־מִצְרַיִם: וּמִצְרַיִם מַקְבְּרִים
 אֶת־אֲשֶׁר־הֵכָה יְהוָה בָּהֶם כָּל־בְּכוֹר וּבָאֵלֵהֶם עֲשֵׂה
 יְהוָה שְׁפָטִים: וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעַמְסֶס וַיַּחְנוּ
 6 בְּסֹבֶת: וַיִּסְעוּ מִסֹּבֶת וַיַּחְנוּ בָּאתָם אֲשֶׁר בַּקְצָה
 7 הַמִּדְבָּר: וַיִּסְעוּ מֵאֵתָם וַיֵּשֶׁב עַל־פִּי הַחִירָת
 8 אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי בְעַל צַפּוֹן וַיַּחְנוּ לִפְנֵי מְגֵדָל: וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי
 9 הַחִירָת וַיַּעֲבְדוּ בַּתּוֹךְ הַיָּם הַמִּדְבָּרָה וַיִּלְכוּ דְרֹךְ
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּר אֵתְּסוּ וַיַּחְנוּ בְּמַרְהָ: וַיִּסְעוּ מִמַּרְהָ
 וַיִּבְּאוּ אֵילֶמָה וּבָאִילִם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינַת מֵי־שִׁבְעִים
 תְּמָרִים וַיַּחְנוּ שָׁם: וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיַּחְנוּ עַל־יַם־סוּף:
 12 11 וַיִּסְעוּ מֵיַם־סוּף וַיַּחְנוּ בְּמִדְבַר־סִין: וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַר־סִין
 14 13 וַיַּחְנוּ בְּרַפְּקָה: וַיִּסְעוּ מִרַפְּקָה וַיַּחְנוּ בְּאוּלוֹשׁ: וַיִּסְעוּ
 מֵאוּלוֹשׁ וַיַּחְנוּ בְּרַפְּרִידָם וְלֹא־הָיָה שָׁם מֵי־לֶעֱס לְשֵׁתוֹת:
 16 וַיִּסְעוּ מִרַפְּרִידָם וַיַּחְנוּ בְּמִדְבַר־סִינַי: וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַר־סִינַי מֵוּ
 וַיַּחְנוּ

Cap. xxxiiii.
 Breuiter re-
 censentur
 omnes pro-
 fectiones fi-
 liorum Is-
 rael. &
 mansiones
 eorum; ab
 exitu ex
 Aegypto,
 usque ad
 campestris
 Moab.

17 וַיַּחֲנוּ בְּקִבְרַת הַתְּאוּרָה׃ וַיַּסְעוּ מִקִּבְרַת הַתְּאוּרָה וַיַּחֲנוּ
 18 בַּחֲצֵרֹת׃ וַיַּסְעוּ מִחֲצֵרֹת וַיַּחֲנוּ בִּרְתֹמָה׃ וַיַּסְעוּ מִרְתֹּמָה
 כ וַיַּחֲנוּ בְּרִמְזַן פְּרִיץ׃ וַיַּסְעוּ מִרִּמְזַן פְּרִיץ וַיַּחֲנוּ בְּלִבְנָה׃
 21 וַיַּסְעוּ מִלִּבְנָה וַיַּחֲנוּ בְּרֹסָה׃ וַיַּסְעוּ מִרֹסָה וַיַּחֲנוּ
 23 בְּקַהְלָתָה׃ וַיַּסְעוּ מִקַּהְלָתָה וַיַּחֲנוּ בְּהַר־שֹׁפֵר׃ וַיַּסְעוּ
 כה מִהַר־שֹׁפֵר וַיַּחֲנוּ בְּחֶרְדֵּה׃ וַיַּסְעוּ מִחֶרְדֵּה וַיַּחֲנוּ
 26 בְּמִקְהַלְתָּה׃ וַיַּסְעוּ מִמִּקְהַלְתָּה וַיַּחֲנוּ בְּתַחַת׃ וַיַּסְעוּ מִתַּחַת
 28 וַיַּחֲנוּ בְּתֹרַח׃ וַיַּסְעוּ מִתֹּרַח וַיַּחֲנוּ בְּמִתְקָה׃ וַיַּסְעוּ
 ל מִמִּתְקָה וַיַּחֲנוּ בְּחִשְׁמֹנָה׃ וַיַּסְעוּ מִחִשְׁמֹנָה וַיַּחֲנוּ
 31 בְּמִסְרֹרֹת׃ וַיַּסְעוּ מִמִּסְרֹרֹת וַיַּחֲנוּ בְּבִנְיַעֲקָן׃ וַיַּסְעוּ
 33 מִבְּנֵי יַעֲקֹן וַיַּחֲנוּ בְּחַר הַגִּרְגָד׃ וַיַּסְעוּ מִחַר הַגִּרְגָד
 34 וַיַּחֲנוּ בִּישְׁבֹתָה׃ וַיַּסְעוּ מִישְׁבֹתָה וַיַּחֲנוּ בְּעֵבְרָנָה׃
 לה וַיַּסְעוּ מִעֵבְרָנָה וַיַּחֲנוּ בְּעֵצִין גִּבְרִי׃ וַיַּסְעוּ מִעֵצִין גִּבְרִי
 37 וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר־צִן הוּא קָדֵשׁ׃ וַיַּסְעוּ מִקָּדֵשׁ וַיַּחֲנוּ
 38 בְּחַר הַהָר בְּקִצְרָה אֶרֶץ אֲדוּם׃ וַיַּעַל אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן
 אֶל הַר הַהָר עַל פִּי הַיְהוָה וַיָּמַת שָׁם בְּשֵׁנַת הָאָרְבָּעִים
 לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי
 39 בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ׃ וְאֶהֱרֹן בֶּן־שְׁלֹשָׁעֶשְׂרִים וּמֵאֵת שָׁנָה
 מִמֵּתוֹ בְּחַר הַהָר׃ ׀ וַיִּשְׁמַע הַכֹּנְעַנִי מִלֶּךְ
 עַד וְהוּא יָשָׁב בְּגֹב אֶרֶץ כְּנַעַן כְּבָא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
 41 וַיַּסְעוּ מִחַר הַהָר וַיַּחֲנוּ בְּצִלְמֹנָה׃ וַיַּסְעוּ מִצִּלְמֹנָה
 43 וַיַּחֲנוּ בְּפוּנִן׃ וַיַּסְעוּ מִפוּנִן וַיַּחֲנוּ בְּאֵבֶת׃ וַיַּסְעוּ מֵאֵבֶת
 כה וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הָעֵבְרִים בְּגֹבֹל מוֹאָב׃ וַיַּסְעוּ מֵעֵי הָעֵבְרִים
 46 בְּדִיבֵן גֵּד׃ וַיַּסְעוּ מִדִּיבֵן גֵּד וַיַּחֲנוּ בְּעֵלְמָן דְּבַלְתִּימָה׃
 47 וַיַּסְעוּ מֵעֵלְמָן דְּבַלְתִּימָה וַיַּחֲנוּ בְּהַרֵי הָעֵבְרִים לְפָנֵי
 48 גִבּוֹ׃ וַיַּסְעוּ מִהַרֵי הָעֵבְרִים וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבַת מוֹאָב עַל
 49 יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ וַיַּחֲנוּ עַל הַיַּרְדֵּן מִבֵּית הַיִּשְׁמֵת עַד אֲבָל
 ג הַשָּׁמַיִם בְּעַרְבַת מוֹאָב׃ ׀ וַיְדַבֵּר יְהוָה
 אֶל

Refertur,
 quod in
 monte Hor
 obiit Aha-
 ron, anno
 quadrages-
 simo primâ
 lune quin-
 ta die.

Deus jubet
 commenda-
 ri populo,

11 אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר: דבר
 12 אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את
 13 הירדן אל ארץ כנען: והורשתם את כל ישבי הארץ
 14 מפניכם ואבדתם את כל משבתם ואת כל צלמי
 15 מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמדו: והורשתם
 16 את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ
 17 לרשת אתה: והתנחלתם את הארץ בגורל
 18 למשפחתכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעט
 19 את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה
 20 למטות אבותיכם תתנחלו: ואם לא תורישו את ישבי
 21 הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשבים
 22 בעיניכם ולצנינים בצדיכם וצרו אתכם על הארץ
 23 אשר אתם יושבים בה: והיה כאשר דמית לעשות
 24 להם אעשה לכם:

quod, cum
 terram oc-
 cupaverint,
 ejus incolas
 destruant,
 & illorum
 idola ever-
 tant; ac il-
 lam inter
 se forte dis-
 tribuant.

Proponit il-
 lis magnam
 perniciem,
 qua seque-
 retur, si
 terra in-
 colas à se
 non expel-
 lerent.

Cap. xxxiv.
 Deus popu-
 lo suo terra
 promissionis
 terminos
 prescribit
 versus qua-
 tuor mun-
 di partes;
 qua inter
 novem tri-
 bus & di-
 midiam dis-
 tribuatur.

25 וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל לך
 26 ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ כנען זאת
 27 הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה:
 28 והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה
 29 לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה: ונסב לכם
 30 הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיה
 31 תוצאתו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר
 32 עצמנה: ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו
 33 תוצאתו הימה: וגבול ים והיה לכם הים הגדול
 34 וגבול זה יהיה לכם גבול ים: וזה יהיה לכם גבול
 35 צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר ההר: מהר ההר
 36 תתאו לבא חמרת והיו תוצאת הגבל צדדה: ויצא
 37 הגבל זפרנה והיו תוצאתו חצר עינן וזה יהיה לכם
 38 גבול צפון: והתאיתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן
 39 שפמה

11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39

11 שפמה: וירד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין וירד
 12 הגבל ומחה על כפתף ים כנרת קדמה: וירד הגבול
 הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם
 13 הארץ לגבלתיה סביב: ויצו משה את בני ישראל
 לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר
 14 צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה: כי
 לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי
 15 לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם: שני
 המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו
 קדמה מזרחה:

פ

16 וידבר יהוה אל משה לאמר: אלה שמות האנשים
 אשר ינחלו לכם ארת הארץ אלעזר הכהן ויהושע
 18 בן נון: ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את
 19 הארץ: ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן
 20 כפנה: ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד: למטה
 21 בנימין אלידר בן כסלון: ולמטה בני דן נשיא בקי בן
 22 יגלי: לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן
 24 אפר: ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן:
 25 למטה בני זבולון נשיא אליצפן בן פרנך: ולמטה בני
 27 יששכר נשיא פלטיאל בן עזן: ולמטה בני אשר נשיא
 28 אחיהוד בן שלמי: ולמטה בני נפתלי נשיא פרהאל
 29 בן עמיהוד: אלה אשר צוה יהוה לנחל ארת בני
 ישראל בארץ כנען:

פ

30 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו
 31 לאמר: צו את בני ישראל ונתנו ללויים מנחלת
 אחזתם ערים לשבת ומגדש לערים סביבתיהם נתנו
 32 ללויים: והיו הערים להם לשבת ומגדשיהם יהיו
 33 לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם: ומגדשי הערים
 אשר

*Deus prin-
 cipem ex
 unaqua-
 que tribu
 designat,
 qui simul
 cum Elea-
 zar sacer-
 dote, &
 Jehosuah,
 terram po-
 pulo distri-
 buat.*

*Cap. xxxv.
 Fubet
 Deus ex
 omnium
 tribuum
 hereditati-
 bus 48 ur-
 bes exci-
 pi, que Le-
 vitis tri-*

אשר תתנו ללויים מקיר העיר וחוצה אלף
 אמה סביב: ומדתם מחוץ לעיר את פאת קרמה
 אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת
 פאת ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה
 והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים: ואת
 הערים אשר תתנו ללויים את שש ערי המקלט אשר
 תתנו לנס שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתים
 עיר: כל הערים אשר תתנו ללויים ארבעים ושמונה
 עיר אתהן ואת מגרשיהן: והערים אשר תתנו
 מאחורי בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט
 תמעטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו
 ללויים:

*buantur, in
 quarum nu-
 merum in-
 grediuntur
 sex urbes
 refugii.*

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן ארצה
 כנען: והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם
 ונס שמה רצח מכה נפש בשגגה: והיו לכם הערים
 למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה
 למשפט: והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה
 לכם: את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת
 שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה:
 לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש
 הערים האלה למקלט לננס שמה כל מכה נפש
 בשגגה: ואם בכלי ברזל הכהו ומת רצח הוא מות
 וימת הרצח: ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו
 וימת רצח הוא מות וימת הרצח: או בכלי עץ יד
 אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא מות וימת הרצח:
 גאל הדם הוא מית את הרצח בפגעו בו הוא ימתנו:
 ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו בצדירה וימת: כ

*Deus pra-
 cipit desi-
 gnari sex
 urbes, ad
 quas con-
 fugiat, qui
 alium per
 errorem ne-
 caverit; et
 statuit ho-
 micidam ibi
 commorari
 donec sum-
 mus sacer-
 dos e vita
 migrave-
 rit, cujus
 morte ipse
 liber eva-
 dat.*

*Quod qui
 consulto per-
 cussit ali-
 quem, à*

sanguinis propinquo occidatur.

21 או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה רצח הוא
 22 גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו : ואם בפתע
 בלא איבה הדפו או השליך עליו כל כלי בלא
 23 צדיה : או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל
 24 עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו : ושפטו
 העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטים
 כה האלה : והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם
 והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה
 וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משה אתו
 26 בשמן הקדש : ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר
 27 מקלטו אשר ינוס שמה : ומצא אתו גאל הדם מהוץ
 לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו
 28 דם : כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל
 ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אבותו :
 29 והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל
 למושבתים : כל מכה נפש לפי עדים ירצח את
 31 הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות : ולא תקחו
 כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת :
 32 ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת
 33 בארץ עד מות הכהן : ולא תחניפו את הארץ אשר
 אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולא יא
 34 יכפר לדם אשר שפך בה כראם בדם שפכו : ולא
 תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני
 לה שבן בתוכה כי אני יהוה שבן בתוך בני ישראל :

Quod si homicida terminum urbis refugii sui egressus fuerit, & propinquus sanguinis interfecerit eum, liber omnino sit.
 31 *Quod homicida, tum qui consulto, tum qui per errorem necaverit aliquem, nullo redemptionis pretio ab solvatur à transmigratione, ut possit in terra sua habitare.*
 Cap. xxxvi. Filii Giliad ex tribu Menasseh proponunt Mo-

פ

א לו ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר
 בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני
 הנשאים ראשי אבות לבני ישראל : ויאמרו את ארני
 יט א T צוה

צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל
 ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו
 לבנתיו: והיו לאחד מפני שבטי בני ישראל לנשים 3
 ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת
 המטה אשר תהינה להם ומגורל נחלתנו יגרע: ואם 4
 יהיה היכל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת
 המטה אשר תהינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע
 נחלתן: ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר ה 6
 כן מטה בני יוסף דברים: זה הדבר אשר צוה יהוה
 לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהינה לנשים
 אך למשפחת מטה אביהם תהינה לנשים: ולא 7
 תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש
 בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני ישראל: וכל בת 8
 ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת
 מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל
 איש נחלת אבותיו: ולא תסב נחלה ממטה למטה 9
 אחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל:
 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד: 11
 ותהינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות
 צלפחד לבני דיהן לנשים: ממשפחת בני מנשה 12
 בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת
 אביהן: אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד 13
 משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו:

*feh, quod
 filia Selo-
 phhad non
 nubant vi-
 ris aliis,
 quam ex
 tribu sua,
 ne earum
 hereditas
 ad alienam
 tribum
 transeat.
 5 Moseh
 precipit fi-
 liabus Selo-
 phhad, ut
 viris ex tri-
 bu patris
 sui in uxo-
 res sint.
 8 Hoc
 exemplo
 ductus Mo-
 seh, statuit
 legem, quod
 quacunque
 filia here-
 ditatem
 possederit in
 hac distri-
 butionis
 terra occa-
 sione, viro
 ex tribu
 sua nubat.
 10 Filia Se-
 lophhad pa-
 truorum
 suorum fi-
 liis in uxo-
 res fuerunt.*

חוק

פנום פסוקי דספר במדבר אלף ומאתים ושמנים ושמנה * ארפח סימן וחציו
 והיה האישי אשר אבחר בו מטהו יפרח: ופרשיותיו עשרה * יי כדר יחגו סימן:
 וסדריו ל'ב' לב טהור ברא לי אלהים סימן: ופרקיו ל'ו' לו חכמו יטכילו זאת
 סימן: מניין הפתוחות שתים ותשעים * והסתומות ששים ושש * הכל
 מאה וחמשים ושמנה פרשיות * אני חלקך ונחלתך סימן:
 אלה

עיר
 ש
 פנו
 ויתו
 חתה
 עשרה

1
 2
 3
 4